



**Organisation  
motioner  
C1-C59**

**TILLSAMMANS  
FÖR JÄMLIKHET**

Vänsterpartiets 43:e kongress  
Västerås 29 oktober - 1 november 2020



## **C1 Västernorrland**

### **Maximal talartid**

Under Vänsterpartiets kongresser är det ett stort problem att disponera tiden så att den räcker till alla delar men också så att den räcker till en rättvis fördelning av talartiden. Vid flera kongresser har det efter ett antal timmar beslutats om talartidsförkortningar som gör att de som satt upp sig sent på talarlistan får kortare tid på sig att tala än de som satt upp sig tidigt.

Vi vet att kvinnor ofta väntar längre med att sätta upp sig på talarlistan vilket innebär att en sen talartidsbegränsning ”drabbar” kvinnor mer än män.

Ett antal personer är väldigt flitiga med att äntra talarstolen och upptar en stor del av kongressens tid. Inte alltid för att tillföra något nytt.

Centerpartiet har infört en ordning med talartidsbegränsning på 6 minuters total talartid per person. Dessa minutrar disponeras fritt mellan ämnena men då talartiden är slut har personen inte längre rätt att gå upp i talarstolen.

En sådan ordning skulle stävja en del av problematiken med ”okynnestalandet”. För distriktens del skulle det innebära att fler personer skulle behöva ta ett ansvar för att gå upp i talarstolen men den främsta vinsten skulle vara att kongressdeltagarna skulle behöva disponera sin tid så att inläggen blev kärnfulla. Det skulle också vara enklare att disponera tiden så att kongressens alla delar hinns med.

Därför yrkar vi

att kongressen beslutar om en maximal talartid per kongressombud om 6 min.

## **C2 Enskild**

### **Extrakongress**

I förslaget till dagordning på Vänsterpartiets kongress 2020, 15a) Kongressens val, Val av partiordförande

Föreslår jag att denna punkt lyfts ut och ersätts med ett beslut om en Extra Kongress för val av ny partiordförande.

Beskedet om val av ny partiordförande kom mitt i förarbetet till Kongressen.

En programkongress med stort fokus på motionsarbetet före.

Det behövs helt enkelt mer tid för kandidater att besluta sig för att axla rollen efter Jonas Sjöstedt.

Att fler ställer upp till posten är bra för oss i Vänsterpartiet, är viktigt i massmedias ögon och även bra för en vice ordförande att det då klart framgår att valet till partiordförande är på egna kvalifikationer och inte ”bara” att denne kliver upp från vice ordförande position.

Att vi inte ser några män som kandiderar kan bero på att de inte vill ”armbåga” sig fram i

denna tidsbegränsade situation.

Hade vi haft 1 1/2 års framförhållning till en höstkonferens 2021 då hade det funnits tid för andra kandidater att växa fram och då även män.

I nuläget fattas det en naturlig process för att vaska fram en ny partiordförande.

Att vår vice ordförande blir t.f. ordförande fram till en Extra Kongress kommer enbart att stärka dennes ställning som kandidat.

Vänsterpartiet har en väldigt viktig roll framför sig inom svensk politik och behöver representeras av en partiordförande som har större skor än Jonas och likt en klart lysande stjärna leder oss mot nya och högre höjder.

I dagsläget behöver vi inte någon nedåtgående trend i opinionen och därför anser jag att vi måste vara extra omsorgsfulla i vårt val av ny partiordförande.

Jag yrkar

att dagordningens punkt 15a utgår.

att det beslutas om att hålla en extrakongress för val av partiordförande.

Anders Nilsson, Eslöv

### **C3 Uppsala län, Uppsala mfl** **Vänsterpartiets internationella arbete**

Vi anser att Vänsterpartiets arbete med internationella frågor måste lyftas och utvecklas. Programkommissionens förslag till nytt partiprogram för Vänsterpartiet avslutas med mottot: "En annan värld är nödvändig, en annan värld är möjlig." Det är en förvisning som vi delar. Däremot innehåller programmet bara delar av en politik för att genomföra detta på en global nivå. Det är en stor utmaning för vänstern i vid mening att visa på trovärdiga vägar hur den kapitalismen ska ersättas med socialismen på global nivå och det kan heller inte kort beskrivas. Däremot kan Vänsterpartiet och dess medlemmar bli bättre på att lyfta och utveckla de internationella frågorna. Jag anser att partiet inte tillvaratar det intresse för och kunskap om internationella frågor som finns bland våra medlemmar. Denna motion är ett försök att stimulera till mer arbete med internationella frågor i partiet.

Vänsterpartiet har ett internationellt program som antogs i början av 2000-talet. Den går att hitta på nätet men finns märkligt nog inte på partiets hemsida. Programmet är omfattande med 28 sidor text.

Jag menar att en översyn av programmet är motiverat mot bakgrund av de senaste decenniernas händelser och den nya multipolära världsordning som håller på att formeras. Översynen bör dock kunna resultera i ett kortare program än det nuvarande, precis som förslaget till nytt partiprogram är väsentligt kortare än det gällande.

Grundläggande för de internationella relationerna i världen är FN stadgan och dess våldsförbud vid mellanstatliga konflikter. Något som tyvärr flera stormakter regelmässigt sätter sig över. Det grövsta exemplet är ju kriget mot Irak 2003 som USA, Storbritannien m.fl. genomförde trots att de inte fick stöd i FN:s säkerhetsråd och som det visade sig på osaklig grund. Men även Natos ingripande i Serbien 1999 och Rysslands i Krim 2014 var i strid med folkrätten. Vänsterpartiet behöver tydligare än idag försvara folkrätten och FN stadgans våldsförbud. En ny värld ska inte byggas med vapen utan genom dialog och förhandlingar. Utvecklingen mot en mer multipolär värld kan skapa nya konflikter och därför är det av största vikt att FN stadgan försvaras och tillämpas.

Sverige knyts allt närmare Nato, inte minst via den s.k. transatlantiska länken med bl. a försvarsminister Peter Hultqvist som pådrivande. Vänsterpartiet har en tydlig politik när det gäller Nato men vi anser att partiet tydligt bör markera mot de olika förslag som via den transatlantiska länken knyter oss än fastare mot Nato och även USA. När nu Storbritannien som är den tydligaste företrädaren för den transatlantiska länken i Europa lämnar EU bör partiet bevaka att Sverige inte via Storbritannien binder upp sig för ytterligare åtaganden visavi Nato och USA. Sverige bör i stället använda den politiska utrymme som öppnas när Storbritannien lämnar EU att fjärma oss från nära särskilda försvars- och säkerpolitiska samarbeten med Storbritannien, USA och Nato och i stället söka forma en alliansfri säkerhetspolitisk linje i Europa med särskild fokus på goda mellanstatliga och mellanfolkliga relationer i Sveriges närområde, dvs. de nordiska länderna samt övriga Östersjöländer (Tyskland, Polen, Litauen, Lettland, Estland och Ryssland).

Vänsterpartiet har sedan 1970-talet varit engagerad i kampen för kurdernas rättigheter. Till exempel efter Saddam Husseins folkmord på kurderna i norra Irak 1988 - den s.k. Anfal-kampanjen, i försvar för fängslade kurdiska politiker och människorättsföreträdare i Erdogans Turkiet, i försvar gentemot Turkiets olagliga ockupation av de norra kurdiska områden i dagens Syrien mm. Kampen för kurdernas rättigheter förs i fyra olika stater; Iran, Irak, Syrien och Turkiet och bärs av ett stort antal partier och rörelser, många med representation i Sverige. Enligt vår erfarenhet vore det av värde att sammanföra representanter från olika kurdiska partier från de olika delarna av Kurdistan till en dialog om förutsättningarna för hur det kurdiska folket rättigheter ska kunna stärkas. Vänsterpartiet med sina goda kontakter med kurder i Sverige skulle kunna vara värd för en sådan konferens.

I det av västmakterna med USA i spetsen kallade kriget mot terrorismen används listor över terrororganisationer. Dessa terrorlistor erkänns av EU och Sverige trots att de inte lever upp till kravet på rättssäkerhet. Vänsterpartiet har kritiserat dessa listor men kritiken bör följas upp av nya aktuella krav att listorna måste granskas och ses över och kanske avskaffas. En av de organisationer som är terrorstämplade är PKK, Det Kurdiska Arbetarpartiet. Vänsterpartiets kongress 2016 beslöt att kräva att terrorstämpeln av PKK ska hävas. Det vore ett viktigt steg mot en fredlig lösning av den kurdiska frågan, särskilt visavi Turkiet.

Vänsterpartiet har många kunniga medlemmar när det gäller olika internationella frågor. Ett sätt att kanalisera detta intresse kunde vara att stödja regionala initiativ till samarbete med vänsterkrafter i våra grannländer. Det vore t. ex naturligt om partiets distrikt som gränsar till andra nordiska länder eller ligger nära andra Östersjöländer sökte och utveck-

lade kontakter med likasinnade för erfarenhetsutbyte och främjande av mellanfolkliga kontakter i Sveriges närområde. T. ex Värmlandsdistriktet med vänstern i det nya fylket Innlandet i Norge, Jämtland med Trøndelag i Norge, Västerbotten med Österbotten i Finland, Uppsala län med Åland i Finland, Gotland med Lettland, Blekinge med Polen, Skåne med norra Tyskland etc.

Mot bakgrund av ovanstående yrkar vi

att Vänsterpartiet ska

1. utarbeta ett nytt internationellt program
2. tydligare försvara FN stadgans förbud mot användande av våld och hot om våld vid mellanstatliga konflikter
3. utforma en säkerpolitisk linje byggd på alliansfrihet och goda mellanstatliga och mellanfolkliga kontakter med fokus på Sveriges närområde
4. verka för att Sverige fjärrar sig från den s.k. transatlantiska länken
5. anordna en konferens om den Kurdiska frågan med representanter för olika partier och organisationer från de fyra olika delarna av Kurdistan
6. verka för en kritisk granskning av de s.k. terrorlistorna som EU och Sverige står bakom
7. i riksdagen och EU driva att terrorstämpeln av PKK tas bort
8. stödja regionala och lokala initiativ hos medlemmarna till kontakt och erfarenhetsutbyte med vänsterkrafter i de nordiska länderna och övriga länder kring Östersjön

Francisco Contreras, Österåker

## **C4 Skåne**

### **Arbetsgrupp för arbetsmarknadspolitiskt program**

Arbetsmarknaden är i ständig förändring i dagens samhälle. Globalisering av kapital, tjänster och jakt på minimala kostnader för företag har förändrat den svenska arbetsmarknaden från ett industrisamhälle till ett tjänstesamhälle i stor mån. Människor arbetar under sämre villkor än på mycket länge, löner ligger relativt stilla och arbetsmiljö försämras, samtidigt som kapitalvinster ökar och skatter för de allra rikaste sänks.

Arbetsmarknadspolitiken har de senaste decennierna drivits mot stora privatiseringar och skattereduktioner för arbetsgivare, samtidigt som villkoren för arbetssökande har försämrats.

A-kassan fungerar inte längre som den omställningsförsäkring den en gång var. Arbetsmarknadspolitiska program och åtgärder har skapats som stänger ute människor från rätten till a-kassa, samtidigt som arbetsgivare kan räkna klirret i kassan på skattemedel som går rakt in på deras skattekonton tack vare alla ”åtgärdsanställningar” som i dagsläget finns. Bemanningföretag, hyvling och osäkra anställningar i gig-ekonomier är vardagsmat, samtidigt som flera av riksdagspartierna vill införa ytterligare inskränkningar i arbetsrätt, fler skattereduktioner till arbetsgivare och försämrade villkor för arbetssökande.

Vi tycker att det är dags för Vänsterpartiet att skapa visionära idéer om vad arbets-

marknaden kan vara. Det ska vara ett program som inte bara förhåller sig till dagsaktuella frågor utan även visar vad vi vill på lite längre sikt. Under de senaste åren har både ett utbildningspolitiskt och ett socialpolitiskt program tagits fram och arbetet med politikutveckling på de områdena kommer att göra oss till ett vassare parti. Det är dags att göra detsamma med arbetsmarknadspolitiken.

Därför yrkar vi

att partistyrelsen får i uppdrag att tillsätta en arbetsgrupp i syfte att skapa ett arbetsmarknadspolitiskt program för Vänsterpartiet å det snaraste.

## **C5 Liljeholmen-Hägersten mfl** **Äldrepolitiskt program**

I partiets dokument nämns oftast ungdomar och kvinnor som partiets målgrupper. Det skall satsas på yngre kvinnor, lågavlönade kvinnor, offentliganställda kvinnor... Men vilka är det som är dagens fattigpensionärer? Jo, det är kvinnor. Kvinnor som varit både lågavlönade och offentliganställda, kvinnor som tvingats arbeta deltid eller varit hemarbete därför att det för deras generation inte var någon självklarhet att få barnomsorg, kvinnor som därefter varit tvungna att ta hand om både åldrande föräldrar och därefter sina män därefter att äldreomsorgen inte räcker till.

Jag anser att det är ett feltänk att tro att dagens pensionärer inte kan byta parti. De som går i pension i dag är 40-talisterna. Det var de som stod på barrikaderna 1968. Det var de som slogs för rätt till barnomsorg för alla barn, för kvinnors rätt till arbete, för jämställdhet och för fri abort.

Det är symptomatiskt att åldersdiskriminering i förslaget till nytt partiprogram endast nämns i förbigående när diskrimineringsgrunderna räknas upp, medan både antirasism, HBTQ-frågor och könsmaktsordningen ägnas stort utrymme.

Jag har förståelse för att ett partiprogram inte kan omfatta allt, men i detta program är obalansen slående. Äldrepolitiken är viktig och förtjänar både mer uppmärksamhet och ett eget program om det inte ryms i partiprogrammet. Det finns i Sverige mer än 2 miljoner väljare som är ålderspensionärer. Har vi råd att nonchalera dem?

Vänsterpartiet var det enda parti som ställde sig utanför den skamliga pensionsöverenskommelsen. Det är tid att partiet står upp för detta beslut och aktivt arbetar för att alla pensionärer skall ha en pension som det går att leva på.

Äldreomsorgen blir ofta en budgetregulator inom socialtjänsten. Kvarboendepincipen drivs in absurdum, äldre människor med stort behov av omvårdnad tvingas bo kvar hemma mot sin vilja. Och hemtjänsten styrs av en detaljreglering där varje moment är minutberäknat (ofta därtill alltför få minuter) vilket inte ger möjlighet till någon valfrihet eller att påverka det bistånd man får. De som många gånger tvingas rycka in när hemtjänsten fallerar är återigen kvinnorna, fruar/sambor och döttrar som tvingas ägna sig åt "frivillig" anhörigvård.

Begreppet skälig levnadsnivå bör ersättas med goda levnadsvillkor (liksom när det gäller LSS). Skälig levnadsnivå kan användas när det gäller tillfälliga behov av hjälp, men inte när det gäller äldre som efter ett långt arbetsliv skall ha rätt till goda levnadsvillkor.

Det är också så att vi lever längre och många pensionärer är friska och alerta långt upp i åren. Det är inte ovanligt att ålderspensionärer har sina egna föräldrar i livet. Med många år kvar i livet skall man även efter uppnådd pensionsålder kunna vara aktiv även i politiken och inte hänvisas till pensionärsföreningar och pensionärsaktiviteter, de sistnämnda fyller en funktion, men det finns också många som vill ägna sig åt annat än äldre frågor, kanske rentav bli aktiv i politiken när inte längre yrkesarbete och familj lägger hinder i vägen. I alla parlamentariska församlingar, kommunfullmäktige, regionfullmäktige (f.d. landstingen) och riksdagen skall ålderspensionärer finnas representerade – även från Vänsterpartiet.

Vi anser att Vänsterpartiet skall ha ett äldrepolitiskt program med fokus på följande

- Rätt till en pension som räcker till för ett gott liv
- I äldreomsorgen skall begreppet skälig levnadsnivå ersättas med god levnadsnivå
- Äldre skall ha en självklar rätt att vara aktiva i samhällslivet och kunna få rättmätig plats i politiken, även i de parlamentariska församlingarna

Vi föreslår kongressen besluta

att uppdra åt partistyrelsen att under kommande mandatperiod utarbeta ett äldrepolitiskt program med ovanstående inriktning.

Göran Larsson, Täby Danderyd, Britta Ring, Vita Bergen, Karin Rosberg, Upplands Väsby, Maj Lis Jonsson, Birka Vasa, EvaLena Varhelyi, Kungsholmen, Annelies Lindblom, Upplands Bro, Marketta Guevara Kulju, Järfälla, Peter Lorentzon, Vita Bergen, Inga Lill Stjerndahl, Västra Södermalm, Kjell A Johansson, Upplands Bro, Åke Wilen, Hägersten Liljeholmen, Niklas Bjurström, Kungsholmen, Elisabeth Löfvander, Bromma, Hans Arvidsson, Västra Södermalm

## **C6 Uppsala** **Idrottspolitiskt program**

Den svenska Idrottsrörelsen är idag vår största folkrörelse. Vi är många som på något sätt berörs av idrotten. I Vänsterpartiet har vi dock ännu inte ett samlat program för hur vi politiskt ska gynna en bra utvecklad idrottsrörelse för att ge alla tillgång till de goda värden som den innehåller likväl som hur vi motarbetar de baksidor som också finns i idrottsvärlden.

Idag finns bara en över 10 år gammal Idrottspolitisk plattform som inte uppdaterats. Det är alltså dags att ta tag i detta.

Vi yrkar

Att partistyrelsen ges i uppdrag att ta fram ett heltäckande Idrottspolitiskt program som kan beslutas på nästa kongress 2022.

## **C7 Uppsala**

### **Försvarspolitiskt program**

Världen idag blir allt mer otrygg. Den imperialistiska stormakten USA anstränger sig alltmer för att bibehålla något slags världsmakt. I Sverige behöver vi arbeta hårdare med att strukturera hur vårt eget Försvar ska se ut. Det gäller både att värna vår alliansfrihet och att återgå till ett folkligt värnpliktsförsvar. Men även att utveckla ett sorgligt dåligt Civilförsvar. Under ett antal år nu har vi i Vänsterpartiet saknat ett sammanhållet Försvarspolitiskt program. Det är dags att ta fram ett sådant nu.

Vi yrkar

att partistyrelsen får i uppdrag att påbörja ett programarbete med ett Försvarspolitiskt program som kan antas senast på kongressen 2022.

## **C8 Sörmland**

### **Revidering av hälso- och sjukvårdspolitiska program**

Frågan om hälso- och sjukvård är återigen aktuell i den politiska debatten. Nedskärningar sker i många kommuner och regioner, arbetsmiljön är på många håll usel och folk får vänta länge för nödvändig vård.

Vänsterpartiet profilerar sig som ett parti som står för att fler resurser ska ges till sjukvården och att det är patienternas behov som ska styra och inte marknaden. Våra företrädare inom sjukvårdspolitik gör ett bra jobb och Vänsterpartiet har högt förtroende som ett sjukvårdsparti. Det ser vi inte minst i våra relativt höga resultat i regionvalen. Men för att vässa oss än mer skulle våra företrädare behöva stöd i form av en förnyelse av partiets hälso- och sjukvårdspolitiska program.

Dagens Hälso- och sjukvårdspolitiska program, Hälsa är en mänsklig rättighet – ingen handelsvara, antogs för tio år sedan, i maj 2010. Programmet har i många avseende stått sig bra, men efter tio år är en revidering behövlig.

Situationen för hälso- och sjukvården har förändrats sedan programmet antogs. Sjukvårdens utveckling och organisation har behandlats av flera statliga utredningar de senaste åren (Kommission för jämlik hälsa, Effektiv vård SOU 2016:2, God och nära vård SOU 2019:29 o s v). Även det statliga folkhälsopolitiken har reviderats sedan nuvarande program antogs.

Mycket fokus läggs nu på utveckling av det som kallas för den nära vården, ett begrepp som är oberoende av kommunalt eller regionalt huvudmannaskap och som saknas i det nuvarande programmet (det finns ett, då framåtsträvande, avsnitt om ”närsjukvård”, en mer begränsad term.) Den nära vården innebär en förskjutning från sjukhusvård till vård som ges närmare patienten. Det ska både höja vårdkvalitén, patienternas upplevelser och sjukvårdens effektivitet. Då de Blågröna i Region Stockholm använder utveckling mot en närmare vård som en förevändning för sitt (traditionellt borgerligt) nedskärningspaket är det särskilt viktigt att Vänsterpartiet har en egen sammanhållen politik för den nära vården i vår hälso- och sjukvårdspolitiska program.



Det korta avsnittet om "IT i vården" i det nuvarande programmet var bra för sin tid. Dock kräver den digitala utvecklingen i sjukvården, med den stora tillväxten av privata sjukvårdsappar som leder till en ojämlikare fördelning av sjukvårdsresurser, en omarbeting och utveckling av ämnet i ett reviderat program. Även här har begreppen i debatten skiftat mot en fokus på digital hälsa och sjukvårdens utveckling med hjälp av digitala tjänster; istället för en fokus på IT-system och infrastruktur.

Sjukvårdsappar är ett exempel på den omfattande privatiseringen som har skett. Redan då den nuvarande programmet antogs hade privatiseringen av sjukvården påbörjats, men denna negativa utveckling har tagit fart sedan dess. Och i takt med att privata aktörer har levererat alltmer av den offentligt finansierade sjukvården har antalet människor med en privat sjukförsäkring ökat (till 600 000 år 2017) En farlig skiktning i vården är resultatet. För idag spelar det roll hur mycket du har i plånboken. Dagens Nyheter avslöjade i höstas hur privata sjukförsäkringspatienter får gå före i kön till vårdgivare som har avtal med både regionerna och försäkringsbolag.

Samtidigt har klass allt större betydelse för hälsa. Den ökande ojämlikheten i samhället har lett till en trend mot större hälsoklyftor. Män med de lägsta inkomsterna dör 9 år före männen som tjänar mest. För kvinnor är skillnaden 7 år – men för kvinnor finns det tecken på att livslängden för de som har det sämst ställt faktiskt sjunker. Då är det särskilt alarmerande när vårdmarknaden styr resurser till de välbeställda i staden på bekostnad av förorten och landsbygden.

En till utmaning för sjukvården i dag är vårdpersonalens arbetssituation. Personalbrist leder till stängda vårdplatser och långa väntetider både i primärvården och på sjukhusen. Arbetsbördan för de anställda växer och en negativ spiral uppstår med högre sjukskrivningstal och ökat beroende av dyr hyrpersonal. Medan arbetsmiljön var pressad även för tio år sedan har de negativa trenderna som kunde urskiljas då förstärkts väsentligt. Hyrläkare har funnits inom primärvården länge, men hyrsköterskor fanns i stort sett inte för tio år sedan. Dessutom kommer den demografiska utvecklingen att påverka framtidens kompetensförsörjnings radikalt då Sveriges Kommuner och Regioner räknar att välfärdssektorns rekryteringsbehov kommer att vida överstiga antalet människor tillgängliga för anställning. Utmaningen för sjukvårdens organisation är stor och det kommer att kräva en aktiv politik för en jämlik och solidarisk vård. Det bör beaktas i ett reviderat program. Därtill har det skett en medicinsk utveckling som kan ha betydelse för programmet.

Därför föreslås kongressen besluta

att en revidering av det hälso- och sjukvårdspolitiskt programmet ska genomföras. Det nya programmet ska antas av partistyrelsen innan nästa ordinarie partikongress.

Neil Ormerod, Enköping, Maja Gilbert, Falun, Anne-Li Lehnberg, Älvsjö-Hägersten

## **C9 Enskild** **Framtidens sjukvård**

Vårdkrisen sveper över Sverige, alla är drabbade så väl stad som landsbygd. Allt för många patienter blir lidande och dör i krisen.

Inför valet 2022 kommer med största sannolikhet vårdfrågan vara den viktigaste frågan. Därför måste vi i vänsterpartiet formulera en tydlig lättförstådd plan på hur vi kan vända på krisen.

Partiet bör utreda och ta fram ett vård-politiskt program som slagkraftigt går att använda i debatten och praktiken. Detta bör utarbetas i god tid innan valet och innehållet ska ta upp såväl nuvarande ståndpunkter, så som att avskaffa loven, som ta fram en plan för hur vården bör organiseras och styras för att säkerställa att vården i Sverige är jämlik, inspiration kan till exempel hämtas ifrån den ”Skotska vårdmodellen”. Utifrån detta ska en tydlig och lättförstådd plan sedan utvecklas för att nå ut med vårt budskap under valrörelsen 2022.

Vi yrkar därför

att partiet utreder och tar fram ett vård-politiskt program över hur sjukvården i Sverige bör organiseras och styras för att möta patienternas behov om en jämlik vård i hela landet.

att partiet utifrån utredningen tar fram en tydlig lättförstådd plan för att nå ut med vår vård-politik.

Carina Hellström, Sollefteå, Nina Orefjärd, Kramfors

## **C10 Skåne, Västmanland, Blekinge, Vantör, Ljusnarsberg, Askersund, Krokomborg, Borgholm, Jönköping, Växjö, Sundbyberg, Vallentuna, Vara-Essunga-Grästorp, Liljeholmen-Hägersten mfl**

### **Funktionalitetsperspektiv**

Precis som Vänsterpartiet har ett feministiskt, antirasistiskt och ekologiskt perspektiv med oss inom varje politikområde, så bör också funktionalitetsperspektivet finnas med som ett raster över varje politikområde.

Så är det inte idag. På sin höjd nämns ”funktionshinder” när det kommer till socialtjänsten, LSS och kanske skola eller när det gäller sjuk- och aktivitetsersättning.

Vänsterpartiet behöver ha svar, både internt till våra företrädare och externt gentemot väljare, vad vi driver för politik, ur ett funktionalitetsperspektiv – oavsett om det gäller arbetsmarknad, migration, utrikespolitik eller vad det än är för politikområde.

Av den anledningen anser vi att Vänsterpartiet behöver arbeta fram ett funktionsrättspolitiskt program. Detta program ska genomsyra alla politikområden.

Vi yrkar

att kongressen beslutar att ett program ska skrivas, som belyser samtliga politikområden ur ett funktionalitetsperspektiv.

att en arbetsgrupp tillsätts för att arbeta fram ett omfattande program till kongressen 2022.

Marianne Berg Ekbohm, Birka-Vasa, Johanna Ritvadotter, Sala, Annica Nilsson, Järfälla, Towe Jegeros, Hallsberg, Anette Meliane, Solna, Fredrik Stockhaus, Västerås, Emily Ekstrand Munthèn, Örgryte-Härlanda, Jessica Hilwëyn, Norrtälje, Anders Perner, Botkyrka, Kjell-Erik Karlsson, Varberg, Cal Orre, Solna, Özlem Körhan, Hässelby-Vällingby, Anna Forsström, Västra Södermalm, Maria Ljuslin, Älvsjö-Hägersten

## **C11 Enskild**

### **Starta ett programarbete i samefrågor**

I motionen Samlad samepolitik (2015/16:104) kräver V:s riksdagsgrupp i en att-sats att riksdagspartierna tillsammans utformar "en samlad samepolitik". Ska vi inte själva formulera vår politik?

Riksdagsgruppen var splittrad kring motionen, precis som Vänsterpartiet sedan 70-talet är splittrad i samefrågor i ett tydligt syd&nord-stråk. En profilerad vänsterpartist i Stockholm tycker sig ha förklaringen: Sveriges toleranta antirasism gäller inte alla. Hatet mot samer är utbredd i de norra delarna av Sverige (AktuelltFokus, 180131). Hoppas att sånt inte hörs i kongressdebatten!

Jag belyser de viktigaste politiska frågorna i Sametinget och yrkar att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att till nästa kongress lägga fram ett förslag till ett handlingsprogram kring dessa frågor.

Ratificera ILO-konventionen 169 är huvudkravet. Ett självklart krav, anses det. ah, någon hajar till: Är det inte det? Jag förklarar varför det inte det och förespråkar stöd till den Nordiska samekonventionen.

Rennäringslagen. Lagen 1971 är ett arv från 1800-talet och innehåller diskriminerande delar. På 90-talet gjordes flera reformer, mycket på initiativ av Vänsterpartiets ledamöter. Ett Sameting bildades med egen administration. Sametinget äskar och Riksdagen anslår - för närvarande beviljas det 125 miljoner/år. Samtidigt går 150 miljoner/år till renägarnas rovdjurersättning, slaktrabatter och investeringsstöd.

Sametinget har ingen beskattningsrätt och längre än till ett delegerat självstyre går det konstitutionellt inte att gå.

Fjällvärlden öppnades på 90-talet för icke-renägande samer och fjällfolket efter konflikterna från 70-talet med renägarna. Renägarna i norr har aldrig accepterat denna nya ordningen. En militant renägarmajoritet tog över 2017 och agerar för renägarnas ensamrätt till jakt & fiske och stopp för alla andra till fjällvärlden.

Efter Girjas-domen i HD i januari visade det största samepartiet, icke-renägarnas Jakt- och Fisksamernas parti sin besvikelse att hälften av Sametingets väljare och företrädare i princip förlorat de rättigheter från 90-talet de hade gemensamt med den andra halvan och allt fjällfolk.

Vänsterpartister verkar med alla hurrarop efter domen stödja renägarna!

Nu hoppas renägarna tack vare HD-domen skaffa sig nya intäkter, men domen är principiell, och det kommer inte ske. Överlåta dessa rättigheter till andra, t ex researrangör tillåts inte enligt §31 i rennäringslagen. Samtidigt får inte samebyn kollektivt enligt §13 få driva annan verksamhet än renskötsel, alltså inte sälja fisk- och jaktkort. För att förstå detta krävs att man sätter sig in i samefrågor och är söker klarhet i dessa.

Statens apartheidplan på 1800-talets var att få bort renarna ur skogarna och svälta ut samerna. Staten gav därför renägarna i Norr- och Västerbotten ett monopol på renskötseln mot att de höll sig på fjällen, därifrån dessa ännu diskriminerande paragrafer.

Varför skulle inte samebyn, en vanlig ekonomisk förening få driva år 2020 den verksamhet den ville? Avskaffa §13 var kravet i motion 1992/93:Bo602 av Berith Eriksson och Elisabeth Persson (v): Att riksdagen hos regeringen begär förslag till sådan ändring av rennäringslagen att samebyarna tillåts driva annan ekonomisk verksamhet än renskötsel. Vad väntar Vs riksdagsgrupp på?

Ett tips: I utredningen ”En ny rennäringspolitik – öppna samebyar i samverkan” (SOU 2001:101) framförde vår saknade Siv Holma och Maggi Mikaelsson smått visionära förslag tillsammans med experten Lennart Lundmark (Stulet Land, Ordfront) om hur man kunde demokratisera fjällvärlden och ge norrländskt inland chans att överleva. Mycket finns där för ett kommande programarbetet!

Samebyn. Renägarna i norr är ekonomiskt desperata. 1000 familjer äger renar - 4500 personer, inklusive 2000 kvinnor. 15-20 familjer delar på ett betesområde. I Norrbotten hittas 80% av de 250-250 000 renarna. I samebyn röstar man i ekonomiska frågor efter antal renar. Patriarken röstar ensam för familjen. Numera tillåts kvinnor ta patriarkens roll, men samebyn behöver reformeras vad gäller jämställdhet och intern demokrati.

Utredningen ”Stärkt minoritetspolitik” (2017:60) pekar just på ojämlikheten i samebyarna. Unga kvinnor i nätverken Niejda (flicka) och Chicks i Sápmi berättar om övergrepp i ett manifest antaget på Niejdas årsmöte 2016:

Vi måste prata. Modiga människor har vågat stiga fram för att berätta om sina upplevelser av övergrepp. Vi samer är en minoritet i storsamhället och det är naturligt att vilja beskydda folket, localsamhället och egna familjen. Detta gör det svårare att våga anmäla förövare och kräver stort mod och uppoffringar för de som anmäler. (...) Vi i föreningen Niejda, vill tacka er som stått fram, anmält och berättat.

Ett #metoo före #metoo!

Det finns inga renägande samer som lever i ett samhälle utanför samhället. De bor i inlandets tätorter, kräver och har rätt till samma service som övriga. De röstar och deltar i det politiska livet. Rennäringen kräver inte patriarkalism och kvinnodiskriminering. Hur kan Vänsterpartiet försvara denna diskriminering som en urfolksrätt och samtidigt angripa samma fenomen i andra sammanhang?

Ekonomi. Högst 150-200 av familjerna lyckas försörja sig på renar. För de flesta har det blivit en bisyssla bland bisysslor. Intäkter från rennäringen varierar mellan 40-25% i

familjernas totala ekonomi, uppger Sametinget, och andelen sjunker för varje år. Yngre flyr rennäringen. Det är lika dramatiskt att tvingas lämna näringen som att tvingas stanna. Den ekonomiska desperationen är stor, vilket återspeglas i psykisk ohälsa och självmord i de yngre familjerna. Se Elin-Anna Labbas artikel i [www.samer.se/2676](http://www.samer.se/2676).

Rennäringen är köttproduktion på en mycket konkurrensutsatt marknaden. Distributionen är inte mer än lokal, konsumtionen 400 gr/person/år. Totala slaktvärdet varierar mellan 70-90 miljoner/kr/år. Bruttointäkten per familj är 75 000 kr/år. Rovdjurersättningen är större. Kostnaderna överstiger intäkterna mer och mer för varje år. Något måste göras, skulle realisten säga! Värt att fundera på!

Klimathotet. På 20 år har årstemperaturen i Kiruna stigit med 4-5 grader. Snön isar, värst på vårvintrarna. Renarna kommer inte åt maten Slaktvikten har gått ner från 30 kg till 28 kg 2002 och till 25-26 kg 2018. Kostnaden för nödfodret har gått upp från 5-8 miljoner på några år till 16 miljoner. Framtiden betyder hungriga, magra renar som okontrollerat vandrar. Hjordar splittras och förvildas. Driver hungern i de nordligaste samebyarnas renar in i andras betesområdet, sedan söderut och mot kusten, ute på vägarna och in i samhällen, hotar en hekatomb. Redan har lo och järv mycket mer mat än renarna. Hotet här hemma i ett vidare miljöprogram.

Kultur. Jag sökte en modern samisk grammatik och en fyllig ordbok. Den finns inte. En enda mindre ordbok från 70-talet har cirkulerat runt Stockholms biblioteksfilialer i årtionden. Norstedts statssponsrade "Sveriges officiella minoritetsspråk" från 2003 behandlar de samiska språken på fem sidor. Samiska Språkcentrum får täta förfrågningar om nybörjarböcker för vuxna. Inga finns. Färre än hälften i Sametinget uppger de kan samiska. De samiska språken försvinner. Borde de inte dokumenteras innan det är för sent?

Få utgrävningar har gjorts i modern tid efter samiska bosättningar, trots man har hygglig kännedom var de finns. Sveriges originellaste konsthandverk på europamarkanden är det samiska, ändå är det det mest missgynnade i sverigepropagandan. Samiska konstnärer är stora på biennaler utomlands, länge icke-personer här, några nyligen upptäckta. Här krävs handling, alltså ett handlingsprogram!

Samepolitiken. Vektorätt för Sametinget, i praktiken för renägarna? Det är stridsfrågan. Två förslag står emot varandra, dels FN:s ILO-Konventionen 169 från 2007, dels en Nordiska Samekonvention från 2017. Sametinget är oförsonligt delat i renägare och icke-renägare – jämför reaktionen efter Girjas-domen.

Ratificera ILO-169 betyder inget i praktiken. Passusen "rättigheter till land och vatten", hävdar renägarna betyder vektorätt. Så här skrev 2017 renägarmajoritet till alla riksdagsledamöter: ILO-deklarationen förpliktigar staten att erkänna att samerna är ägare av Sápmi och naturresurser. Samisk mark kan inte längre användas ... utan att samerna gett sitt oberoende samtycke ... och att de själva direkt har något att vinna på sådant resursutnyttjande. ...

Detta renägarkrav på vektorätt – mot, kalla det franchise-intäkter - innebär att samebyar i Dalarna skulle ha vektorätt i Norrbotten och omvänt. Staten betalar för sametinget och för vad rovdjuren river samtidigt som man lämnar över 40% av riket med naturrikedomarna

till par hundra större renägarfamiljer i norr. Hur hanterar Vänsterpartiet detta krav? Nordiska samekonventionen. Alternativet till ILO-169 är den Nordiska Samekonvention från 2017 ([www.sametinget.se/samekonvention](http://www.sametinget.se/samekonvention)) och som gör nordiska fjällvärlden till ett gränslöst område för renskötsel i de tre staterna. Som nationell lag är den mycket mer bindande än en ratificering av ILO-169s vaga formuleringar. Sverige behöver inte för att uppfylla kraven i ILO-169 ge vidare rättigheter till renägarna utan hindret som signalerats av FN gäller juridiken. Den svenska tradition är politiska lösningar, inte lagtekniska spetsfundigheter, som ILO-169 kräver. Vänsterpartiet brukar vara för snarare politiska lösningar, vilket är ett argument för ett handlingsprogram.

ILO-169 ger inte samebyarna vetorätt till mark, vatten och naturrikedomar, men ILO-169 är så vagt att renägarna hoppas att domstolar göra den tolkningen.

Nordiska samekonventionen öppnar fjällen för alla och sätter 1800-talets diskriminerande delar i rennäringslagen ur spel. Förbudet för samebyarna att bedriva annan verksamhet än rennäring försvinner. Förhandlingar pågår kring Samekonventionen, här ändå några fasta punkter:

Självstyret fastställs så att tillfälliga majoriteter i riksdagen inte kan manipulera detta, plus att samekollektivet ges självständig representation i berörda internationella forum.

Sametinget ges likt facket en förhandlinsrätt, vilket är mer än ILOs konsultationskrav, och samtidigt ges det formell rätt att få framföra synpunkter i riksdagens utskott.

Stöd till samiska språken, traditionell kultur och nyskapande, konsthantverk, forskning framhålls och ger alltså mer utrymme åt andra samer än rensköttande.

Mer info om Samekonventionen finns i ett expert-PM, [www.sametinget.se/112594](http://www.sametinget.se/112594).

Framtiden. När det talas om samer – renägare eller inte – sägs mycket lite om de stora skillnaderna. Samerna i fyra nordligaste samebyarna lever i en annan ekonomi, i en annan social miljö och står inför en annan framtid än skogssamer i Västerbotten eller Härjedalen. Samepolitiska aktioner måste samtidigt vara till hjälp för alla i det norrländska inlandet. Det finns ingen framtid för någon i att stänga ute varandra i detta inland.

Jag yrkar

att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att starta programarbete i samefrågor med ett brett deltagande och komma med ett förslag till nästa kongress.

att kongressen uttalar att Vänsterpartiet ansluter sig till principen att fjällen med respekt för natur och människor där är öppna för alla, helt enligt nu gällande rennäringslag och förslaget till Nordisk Samekonvention.

Karl-Gustav Köhler, Tensta-Spånga-Rinkeby

## **C12 Skåne**

### **Att inrätta ett jämlikt socialt bostadspolitiskt program**

En av de viktigaste och största utmaningarna i Sveriges idag är rätten till bostad och behovet av att återgå till en jämlik social bostadspolitik där staten tar ett större ansvar för att

bygga bostäder för alla oavsett inkomst.

Den statliga bostadspolitiken nedmonterades/avreglerades på 1990-talet. Sedan dess sker bostadsbyggandet nästan helt på marknadens villkor som riskerar att förvärras av regeringens (Januariavtalet) avisering av genomförande av frihyressättning (Marknadshyror). Det råder bostadsbrist i en majoritet av landets kommuner och läget är framförallt värst i storstäderna där det byggs för lite och för dyrt. Bristen på hyresrätter som folk har råd med är särskilt stor och har skapat trångboddhet, svårighet för unga och nyanlända att etablera sig på bostadsmarknaden, svårighet att flytta dit jobben och utbildningen finns. Sammantaget påverkas individer, arbetsmarknaden och samhällsekonomin negativt.

För människor med en svag ekonomisk ställning är trösklarna till bostadsmarknaden höga. Det är tydligt att den bostadspolitik som i decennier förts i Sverige inte är lösningen vare sig på bostadsbristen, hemlöshet eller sociala utmaningar. Men att finna en modell för en modern social bostadspolitik är dock långt ifrån enkel. Det finns exempel i vår omvärld på olika typer av lösningar där vissa har varit mer framgångsrika än andra. Det bör Vänsterpartiet och Sverige ta lärdom av och främja en utveckling där bostaden är en social rättighet och inte en handelsvara eller ett investeringsobjekt. Bostaden ska vara en del av välfärden på samma sätt som skola, vård och omsorg, där stat och kommun tar ansvar för att alla medborgare ska ha någonstans att bo.

Många människor som sökt och beviljats skydd i Sverige under senare år ser ofta stora svårigheter med att etablera sig i samhället just på grund av att de saknar och behöver ett varaktigt och tryggt boende. Ungdomar kan inte flytta hemifrån och bor ofrivilligt hemma, vi ser fler hemlösa barnfamiljer och å andra sidan ser vi hur privata fastighetsägare, ofta med utländskt finanskapital/riskkapital i ryggen, köper upp stadsområden i våra miljöprogram, renoverar lägenheterna och höjer hyrorna kraftigt. De hyresgäster som inte har råd med hyreshöjningarna har tvingats flytta (renovräkning). Fastighetsägarna och aktieägarna tjänar pengar, fattiga hyresgäster trängs ut (jfr Push).

Detta skapar ytterligare behov av just en modern social bostadspolitik som tar bort trösklarna till bostadsmarknaden även för de som står allra längst ifrån den. Svårigheter att få tag på en bostad motverkar etableringen, fördjupar utanförskapet, och orsakar höga samhällskostnader, personligt lidande och dåliga uppväxtmiljöer för barn.

Därför behöver vänsterpartiet ta ledningen i denna fråga genom att ta ett samlat nationellt grepp som möjliggör en fungerande social bostadspolitik som skapar tillgång till bra bostäder åt alla oavsett inkomst.

Jag yrkar

att Vänsterpartiet i samarbete med relevanta parter så fort som möjligt (helst under nuvarande mandatperiod) tar fram ett bostadspolitiskt program som har som syfte att skapa en jämlik, social bostadspolitik för alla oavsett inkomst.

## **C13 Enskild**

### **Ny Rödgrön Deal – lansera ett slagkraftigt program för klimatomställning med nya jobb och ökad välfärd**

Klimatkrisen är en akut utmaning, men innebär samtidigt en unik möjlighet att skifta till ett bättre samhälle, där social välfärd och rättvisa kan uppnås inom ramen för ekologiskt hållbara gränser. Vänsterpartiet har bra klimatpolitik och bra välfärds politik. I Ekologiska – Ekonomiska punktprogrammet lade partiet en bra grund för det perspektiv på klimatomställning på social och ekonomisk grund som nu lanseras över världen som ”A New Green Deal”.

Inom EU har Vänsterpartiet ihop med övriga vänstergruppen lanserat ”Green & Social New Deal for Europe”. Ett program som ställer radikalare klimatkrav och tar in sociala och rättviseperspektiv bättre än EU-kommissionens ”European Green deal”.

I Sverige lanseras begrepp som ”Grön Giv” eller en Ny Grön Giv” med blandat innehåll. Viss så kallad ”grön politik” gynnar företag snarare än befolkningen som helhet. Vänsterpartiet kan istället bygga vidare på vår klimat- och välfärds politik och förena den med vår ekonomiska politik. Därför behöver Vänsterpartiet lansera en tydlig ”Ny Rödgrön Deal”, ett kortfattat program med slagkraftiga punkter som sedan kan utvecklas i andra program och förslag.

Till kongressen kommer motioner som ”Totalrenovera Sverige – en offensiv ekonomisk politik för full sysselsättning, välfärd och klimatansvar”, vilken är antagen av bland annat Göteborgsdistriktet. Förslagen i ”Totalrenovera Sverige” går att kombinera med den här motionens förslag om att Vänsterpartiet ska lansera ett slagkraftigt program med en ”Ny Rödgrön Deal”.

Vänsterpartiet har redan tagit fram bra förslag, till exempel 74 punkter att lägga till regeringens klimatplan (januari 2020). Vi kan behöva vidareutveckla de krav inom finans och penningpolitik som krävs för att satsningar ska kunna genomföras. Vi behöver också utveckla hur central infrastruktur som energisektorn och järnvägen kan återtas under demokratisk offentlig kontroll.

En avgörande faktor för att en ”Rödgrön Deal” ska bli framgångsrik är att den har fackligt perspektiv och att vi får med fackförbunden på förslagen. Arbeten inom fossil sektor behöver ersättas och de individer som drabbas erbjudas omställningsåtgärder genom en fond för stöd till utbildning och träning till nya gröna jobb med bibehållen A-kassa.

Vi behöver också visa att klimatomställningen skapar möjligheter och inte är ett hot mot jobben. Internationella arbetsorganisationen ILO, FN:s fackorgan för arbetslivsfrågors rapport 2018 ”Greening with Jobs” visar att 24 miljoner jobb kan skapas i förnybar energisektor och för energieffektiviseringar, medan endast 6 miljoner försvinner från fossila sektorn. . Sverige som land har goda förutsättningar att genom stora klimatsatsningar bli fossilfritt och det kommer även här att skapa fler jobb än de fossilekonomin ger.

Namnet ”Ny Rödgrön Deal” motiveras av att ”röd” behövs för att markera vårt radikala rättviseperspektiv. Att använda ”deal” istället för ”giv” markerar samhörigheten med de



internationella New Dealrörelserna. Ordet deal används redan i svenskan som i ”bra deal” och är därför heller inte svårt att förstå som begrepp.

Vi yrkar

att Vänsterpartiet tar fram ett slagkraftigt program för en ”Ny Rödgrön Deal”.

Gertrud Ingelman, Linné, Göteborg Ulf Jarnefjord, Örgryte-Härlanda, Göteborg, Kerstin Sagström, Norrköping

## **C14 Solna, Märsta-Sigtuna, Trollhättan, Farsta** **Vänsterpartiet behöver en nationell omställningsplan**

Vi lever i en liten oas av liv i ett stort och kallt universum. Men fyra av nio planetära gränser har överskridits och livsförutsättningarna för oss alla förändras snabbt. En majoritet här i Sverige är bekymrade över utvecklingen och det finns en stark rörelse och folklig opinion för att genomdriva en omställning till ett mer långsiktigt hållbart samhälle.

Vänsterpartiet är det svenska parti som har varit bäst på att möta klimatkrisen. När oberoende källor granskar vår politik och våra förslag så hamnar vi oftast högst upp i mätningarna som det parti som har den bästa miljö- och klimatpolitiken. Ändå räcker de förslag vi lägger inte hela vägen – vare sig för att nå 1,5-gradersmålet eller för att hantera de stora samhällsutmaningar vi står inför. Partikamrater och företrädare är positiva till en grön politik och vill se ett samhälle som håller sig inom de ekologiska ramarna. Men medan man alltid känner sig bekväm med att diskutera klasskamp och jämställdhetsfrågor i alla dess former så upplever vi att många blir tysta när det kommer till miljö- och klimatfrågor. En planet i förändring med ständigt nya forskningsrön, och starka ekonomiska intressen som sår tvivel om de åtgärder som drabbar den egna verksamheten gör att många kamrater finner det svårt att uttala sig i mer konkreta frågor. Detta skadar vår trovärdighet som klimatparti. Vi behöver bli ett parti som kan ta de konkreta diskussionerna och veta vad vi talar om.

För att ställa om och överleva måste vi göra mer än det ”möjliga” – vi behöver göra det nödvändiga. För många människor väcker tanken på de stora och omvälvande förändringar som väntar, oavsett hur vi agerar, starka känslor av otrygghet. Därför behöver vi göra mer än att presentera punktlistor med klimatreformer. Vänsterpartiet behöver visa vår bild av hur framtidens goda samhälle kan se ut. Vi behöver ställa om för att överleva. Men vi behöver också ställa om för att få ett samhälle som är rättvist och hållbart för oss alla. Vänsterpartiet arbetar för en grön, rättvis och hållbar framtid och vi vet vägen dit. Så skapar vi trygghet i förändringens tid.

Det finns därför behov av en omställningsplan för Sverige som möter de ändrade förutsättningar som vi står inför. Om vi kallar vår plan för ”Det gröna folkhemmet”, ”The green new deal” eller pratar om ”the green industrial revolution” spelar mindre roll. Sådant kan partiets PR-expert bestämma. Det vi vill se är en omställningsplan för samhällets alla områden som visar både på det hållbara samhälle vi arbetar för och de konkreta åtgärder vi använder för att ta oss dit.

Vi som undertecknar detta yrkar därför

att partistyrelsen får i uppdrag att i enlighet med ovanstående snarast skriva en nationell omställningsplan tillika visionsdokument.

att man när man gör detta ska ta hänsyn till forskningsprogrammet "Bortom BNP-tillväxt: Scenarier för hållbart samhällsbyggande", Donut-modellen, samt partiets olika lokala omställningsplaner och klimatprogram.

att arbetet med att ta fram en nationell omställningsplan ska ske i samråd med de olika miljö- och klimatnätverk och liknande arbetsgrupper som finns i partiet.

att partiet avsätter nödvändiga resurser för detta arbete.

Kerstin Amelin, Botkyrka, Maria Mustonen, Hammarby-Skarpnäck, Torbjörn Vennström, Norrtälje, Samuel Skånberg, Haninge, Maria Ljuslin, Älvsjö-Hägersten, Kerstin Sagström, Linköping, Andrea Söderblom-Tay, Botkyrka, Magnus Nilsson, Sundbyberg, Thomas Stenholm, Järfälla, Kicki Lindgren, Järfälla, Anna Bång, Järfälla, Gitte Jutvik Guterstam, Trosa, Maria Weegar Schön, Älvsjö Hägersten, Robert Armblad, Växjö, Eva Bjurholm, Södertälje, Marlene Karlén, Tensta Rinkeby Spånga, Joel Gordon Hultsjö, Uppsala, Sandra Levin, Uppsala, Christopher Eriksson, Hammarby-Skarpnäck, Ulrika Dahl, Södermalm, Kristina Norgren, Järfälla, Johanna Segerheim, Järfälla, Maria Enge, Järfälla, Clara Bergman, Södertälje, Lena Rydblom, Vantör, Jacob Oscarson, Majorna

## **C15 Enskild**

### **Vi vill ha ett annat samhälle – dags att visa det för våra väljare**

Allmänpolitisk motion

"En socialistisk och feministisk strategi för framtiden måste innebära en fördjupad demokratisering av det svenska samhället. En sådan måste både öka människors inflytande över den egna livssituationen och skapa större möjligheter för folkligt inflytande över samhällsutvecklingen." – ur Vänsterpartiets partiprogram (2016), avsnitt "Fördjupad demokrati"

Såväl vårt nuvarande program som förslaget till ett nytt partiprogram lägger fokus på utökad demokratisering av samhället som en central del i övergången från kapitalism till socialism. Men vad det skulle innebära i praktiken utöver allas rätt till utbildning, sjukvård/omsorg och bostad är vagt formulerat. I aktuella kampanjer från Bernie Sanders och Labour så läggs det däremot flera konkreta förslag för att överföra makt från de rika och mäktiga till vanligt folk. Förslag som vart och ett skulle göra märkbar skillnad i människors liv redan imorgon. Det får mig att fundera – var finns Vänsterpartiets punktprogram för utökad demokrati?

Om man ser till arbetarrörelsens historiska och Vänsterpartiets nuvarande politiska program så finns det många förslag som hade platsat i ett punktprogram för utökad demokrati, här är några exempel:

- Löntagarfonder/medborgarfonder

- Arbetarrepresentation i bolagsstyrelser
- Anställdas rätt att ta över verksamhet vid hot om flytt/nedläggning
- Ge anställda veto- och förslagsrätt över tillsättandet av närmsta chef
- Medborgarbudgetar
- Sänkt rösträttsålder
- Alternativa demokratiska styrformer inom offentlig verksamhet
- Kvartersråd i våra bostadsområden
- Utökad studentrepresentation i högskole- och universitetsstyrelser
- Konstituerande församling för en ny grundlag
- Sänkta trösklar för medborgare att initiera folkomröstningar

Med ett program av konkreta och samlade reformer så kan vi tydliggöra hur vi vill se en utvidgning och fördjupning av den svenska demokratin, även under vårt nuvarande kapitalistiska system. Precis som vi har foldrar och pamfletter för vår feminism, jämlikhet, antirasism och landsbygd så borde vi ha material om den fråga som skiljer ut oss från resten – viljan till utökad och fördjupad demokrati.

Vi i Vänsterpartiet säger ofta att vi vill ha ett helt annat samhälle. Dags att vi visar de första stegen dit med ett Punktprogram för utökad demokrati!

Vi yrkar

att partistyrelsen får i uppdrag att utforma ett punktprogram för utökad demokrati

Robert Armblad, Växjö, Samuel Skånberg, Haninge, Tonnie Philipsson, Karlskrona, Matthias Sjöberg, Uppvidinge, Helmer Jonelid, Uppsala, Emil Jonasson, Lundby, Erik Andersson, Vantör, Marcus Wallin, Alingsås, Tobiaz Kowalski, Uppvidinge, Jonas Wanér, Växjö, Kristina Brovall, Tingsryd, Josefine Sjödash, Kista

## **C16 Skåne**

### **Uppföljning av det Ekologiskt-ekonomiska punktprogrammet**

När kongressen antog det s.k. Eko-eko punktprogrammet 2016 var förväntningarna stora i hela partiet m.h.t att ge miljö- och klimatfrågorna en större tyngd i partiets politik. Eko-eko punktprogrammet skulle bli den progressiva och sammanhängande plattformen som partiet saknade i miljö- och klimatpolitiken trots partiprogrammets tydliga precisering av att partiets socialistiska och feministiska ideologi har ett ekologiskt grundperspektiv.

Eko-eko-punktprogrammet består av väldigt konkreta och handlingsinriktade förslag, men har trots detta inte fått något större genomslag i partiets agerande, och definitivt inte varit utgångspunkten för den politik som partiet har profilerat sig vid sedan 2016. T.ex. hade väldigt få av de 70-80 reformer som partiet förhandlade fram tillsammans med S och Mp under förra mandatperioden ett tydligt miljö- och klimatperspektiv trots av att både Parisavtalet och FN:s globala utvecklingsmål antogs 2015. Hur så egentligen prioriteringarna ut inför dessa förhandlingar, kan man undra?

Tanken med eko-eko-programmet var också att partiföreningar och distrikt skulle göra egna uppföljningar och politiska satsningar. Nu fyra år senare måste vi tyvärr konstatera att så är inte fallet. Några få goda exempel finns t.ex. i Stockholm och Skåne på lokala initiativ och Riksdagsgruppen har också lagt ett antal motioner och tagit initiativ till interpel-

lationsdebatter. Men resultatet är fortfarande för klen och partiets gröna profil för suddig. Utåt är partiet inte än det röd-gröna alternativet i svensk politik som vi gärna lyfter fram internt.

Därför måste arbetet med eko-eko-programmet snabbt följas upp, konkretiseras och göras mycket mera handlingsinriktad med koppling till den politik vi driver i kommunerna, regionerna och nationellt. Detta omtag måste göras inför valet 2022.

Därför föreslår jag att kongressen beslutar

att tillsätta en arbetsgrupp som dels ska genomföra en politisk-ideologisk uppdatering av eko-eko-punktprogrammet från 2016 i förhållande till den faktiska utvecklingen de senaste åren.

att arbetsgruppens uppdrag ska vara att ta fram förslag till handlingsplaner och goda exempel som kan inspirera partikamrater, partiföreningar och distrikt till att utveckla egna omställningsprogram. Handlingsplanernas förslag och inspirationsmaterialet måste ha horisontell och interaktiv karaktär, dvs. redovisa exempel på hur klimat-, miljö- och hållbarhetsfrågorna på olika sätt kan integreras i partiets politik i övrigt.

att resultatet bör presenteras för partistyrelsen kring årsskiftet 2020-2021 för därefter kunna ingå i de förberedande aktiviteter inför valen 2022.

## **C17 Enskild**

### **Konsten, kulturen och kulturpolitiken**

Inom vänsterns kulturpolitiska debatt liksom inom den övriga kulturpolitiska debatten hanteras begreppen konst och kultur med den största vårdslöshet. Inte sätter man likhetstecken mellan de båda begreppen.

Begreppet kultur kan stå för något mycket vittomfattande (man talar t.ex. om den svenska kulturen, den västerländska kulturen m.fl.), men också för något mycket avgränsat (litteratur, dans, film, bildkonst m.m.). Ibland betecknar vi det som vi tycker är bra som ”kultur.” ”Kultur” står då för positiv utveckling, förfining eller ”god smak”. Det som vi tycker är dåligt kallar vi okultur eller skräpkultur.

Ett politiskt parti som vill bedriva ”kulturpolitik” måste kunna precisera vad man menar när man använder begrepp som ”kultur” och ”konst”.

Vänsterpartiet bör i sitt program och in i sin kulturpolitiska verksamhet använda begreppet ”kultur” i dess vidaste mening. Där ingår då allt som hänt och händer samt de förhoppningar och farhågor vi har om vad som kommer att hända när det gäller samhällsutvecklingen i dess helhet. Vänsterpartiet sätter därmed likhetstecken mellan samhällsutveckling och kulturell utveckling. I ett sådant kulturbegrepp ingår exempelvis både kampen för mänskliga rättigheter liksom brotten mot dem. Om vi använder en så vittomfattande definition av begreppet kultur måste vi precisera vad vi menar med konst, som är en betydligt mer avgränsad företeelse.

### **Vetenskap och konst**

Det finns två drivkrafter av stor betydelse för den kulturella utvecklingen/samhällsutvecklingen. Den ena är vetenskapen. Den andra är konsten.

Vetenskapen och konsten har under tidernas lopp utvecklats och medverkat till genomgripande samhällsförändringar.

I det kapitalistiska samhället hålls en rad naturvetenskaper mycket högt, beroende på att de vetenskapliga resultaten kan tänkas ge utdelning i form av en lönsam teknik.

Konsten har en annorlunda ställning. Dess betydelse för samhällsutvecklingen kan inte beskrivas lika konkret som när det gäller naturvetenskapen. Det konstnärliga hantverket kan användas i reklam och marknadsföring, utnyttjas i spekulations syfte eller för att höja ett företags anseende, dvs. bli föremål för sponsring. I dessa sammanhang handlar det ytterst om att använda konsten för andra ändamål än den egentligen borde vara avsedd för.

Konstens uppgift är att undersöka, tydliggöra och gestalta människors förhållande till varandra, som individer och som sociala varelser, deras förhållande till naturen och då inte i första hand på det materiell eller snävt ekonomiska planet utan framför allt på ett känslomässigt. För att kunna fullgöra denna uppgift borde den åtnjuta samma möjligheter till experimentell verksamhet som naturvetenskapen, vilket konsten inte gör.

Istället är konsten inte sällan utsatt för populistiska angrepp som motsätter sig alla former av nyskapande konst.

### **Kulturpolitik**

Det ideala tillståndet torde vara att vetenskapen och konsten måste stå fri och självständig från det kapitalistiska samhällets makt- och dominansförhållanden. Enda tänkbara motvikten till den ordning som råder består i en organisering av konstnärerna och en bred folklig mobilisering och organisering i form av publik- och bildningsorganisationer.

Likaså bör en statlig kulturpolitik kunna utformas som understödjer konstens fria utveckling. En sådan statlig demokratisk kulturpolitik måste garantera att de kapitalistiska företagens inflytande inte byts ut om politiska makthavares ingripanden eller ideologiska pekpinnar.

En statlig kulturpolitik skall värna om konstens frihet, oberoende och självständighet och understödja konstens utövare när det gäller utbildning, ateljéer, utställnings- och repetitionslokaler och ekonomiskt stöd i form av stipendier m.m.

Alltsedan partiet antog ett kulturpolitiskt program 1946 har partiet periodvis diskuterat "kulturfrågorna". Man har ställt en rad konkreta krav, men egentligen aldrig klart markerat hur begreppen kultur och konst skall definieras. I partiets senaste kulturpolitiska program Kulturkompassen - som innehåller en rad bra krav när det gäller konstnärernas arbets- och livsvillkor - kvarstår en del av dessa svagheter. Det är viktigt i en tid då konstens frihet och konstnärer i vårt samhälle utsätts för angrepp från populistiska bakåtsträvande konst- och kulturfientliga krafter

Därför vill vi att kongressen beslutar

att Kulturkompassens krav ses över och anpassas till den idag rådande situationen.

att en ny Kulturkompassen innehåller ett avsnitt där begreppen konst och kultur tydligt definieras och beskriver hur dessa begrepp förhåller sig till varandra.

att en kulturkonferens som tar upp ”kulturfrågornas” betydelse för samhällsutvecklingen.

att en arbetsgrupp efter genomförd kulturkonferens tillsätts för att se över Kulturkompassen.

Hans Arvidsson, Västra Södermalm, Göran Larsson, Täby Danderyd, Britta Ring, Vita Bergen, Jan Bergvall, Hägersten Liljeholmen, Bengt Sundell, Hägersten Liljeholmen, Ann Marie Strömberg, Hägersten Liljeholmen, EvaLena Varhelyi, Kungsholmen, Annelies Lindblom, Upplands Bro, Marketta Guevara Kulju, Järfälla, Peter Lorentzon, Vita Bergen, Inga Lill Stjerdahl, Västra Södermalm, Kjell A Johansson, Upplands Bro, Åke Wilen, Hägersten Liljeholmen, Niklas Bjurström, Kungsholmen, Bo Lundgren, Hägersten Liljeholmen, Elisabeth Löfvander, Bromma

## **C18 Liljeholmen-Skärholmen mfl**

### **Ta kampen om kulturpolitiken – Uppdatera det kulturpolitiska programmet**

Vänsterpartiet antog 2009 det kulturpolitiska programmet Kulturkompassen.

Det skrevs av en arbetsgrupp efter att kongressen 2007 antagit en motion om att skriva ett nytt kulturprogram. Vårt parti var det första som skrev ett eget program, redan 1946, och vi har ofta gått i spetsen för att samhället ska ta ansvar för att människor ska ha tillgång till konst och kultur.

Programmet har varit ett värdefullt underlag för partiets kulturpolitiska utspel och har använts i partiföreningar och som studiematerial.

Många krav och ställningstaganden är fortfarande aktuella och giltiga.

Andra behöver uppdateras. De senaste tio åren har mycket hänt på kulturområdet, i synnerhet inom digitaliseringen och globaliseringen.

De kulturpolitiska frågorna har kommit högt upp på den politiska agendan genom att reaktionära nationalistiska krafter och partier använder kultur som ett ideologiskt slagfält och allvarligt hotar den konstnärliga friheten. Rasistiska och nationalistiska krafter försöker även skaffa sig ett tolkningsföreträde inom kulturarvspolitiken och vill använda vårt gemensamma kulturarv till att exkludera människor i vårt samhälle.

I många länder, även i våra europeiska grannländer Ungern och Polen har vi sett hur snabbt det går att styra om kulturlivet i en politiskt ny riktning. Kulturen går inte att skilja från det samhälle den skapas i men kan också användas för bestämda politiska ändamål, vilket vi har sett många varnande exempel på i historien.

I flera svenska kommuner finns mycket oroande tecken på politiskt styrning av konsten och censur av fria konstnärlig uttryck.

Vi måste vara väldigt tydliga i försvaret för yttrandefriheten och den konstnärliga friheten.

Vi måste inse kulturens och konstens avgörande betydelse för makten över tanken.

Vi måste inse att vårt nya mediasamhälle innebär stora möjligheter att styra kulturpolitiken

och därmed människors tankar och åsikter.

Vi måste utveckla en politik som värnar ett kulturarv som inkluderar alla.

Vårt kulturpolitiska program är ett viktigt redskap den kampen. Vi vill också att det tas fram en kortversion som kan användas på olika utåtriktade arrangemang och i den kommande valrörelsen.

Vi föreslår

att partiets kulturpolitiska program Kulturkompassen uppdateras och sprids till partiföreningarna i hela landet.

att programmet tas fram i en kortversion att användas i flygblad, till hemsidor mm.

att partistyrelsen tillsätter en arbetsgrupp för detta, med uppdrag att vara klara i god tid till valrörelsen 2022.

Vänsterpartiet Farsta, Ann Mari Engel, Vita Bergen, Storstockholm, Vasiliki Tsouplaki, Västerås, Gus Kaage, Linné, Göteborg, Fredrik Holmqvist, Nacka, Storstockholm, Babak Ghorani, Hässelby-Vällingby, Storstockholm, Lotta Lagnander, Gävle, Kajsa Stenfelt, Storstockholm, Lars Sundling, Gävle, Henry Lehto, Norberg, Göran Hillman, Järfälla, Storstockholm, B G Magnus Wassborg, Eksjö, Martina Rasch, Jönköping, Christer Johansson, Knivsta, Jenny Hallström, Lidköping, Maritha Johansson, Gävle, Katarina Rosenback, Vita Bergen, Storstockholm, Kriss de Sesto, Jönköping, Hans Wigren, Nacka, Storstockholm, Torun Boucher, Vita Bergen, Storstockholm, Hans Finckh, Lindesberg, Andreas Antelid, Kungälv, Jonas Lundgren, Lidingö, Storstockholm, Sabina Ostermark, Karlstad, Niklas Andersson, Märsta-Sigtuna, Johanna Ritvadotter, Sala, Pratima Åslund, Norberg, Patrik Renfors Oxelösund, Marjan Garmroudi, Borås, Torgny Alstad, Göteborg, Eva Janstad, Orsa, Solveig Pohjola, Eskilstuna, Allar Kuutmann, Eskilstuna, Gunbritt Wallström, Söderhamn, Vänsterpartiet Vallentuna, Vänsterpartiet Solna, Partiföreningen Vita Bergen, Storstockholm, Partiföreningen Märsta-Sigtuna

### **C19 Eslöv, Bräcke, Boxholm, Hammarby-Skarpnäck mfl**

Landsbygden inklusive glesbygden i Sverige fortsätter att avfolkas. Detta beror i grunden på att dagens kapitalistiska ekonomiska politik med krav på lönsamhet i varje led leder till en successiv koncentration av näringsliv och boende, vilket i sin tur påverkar kommunikationer och service. I väntan på en helt ny ekonomisk politik byggd på rättvisa och solidaritet krävs kraftfulla åtgärder för att påbörja en uppbyggnad av landsbygdens ekonomiska förutsättningar och livsbetingelser.

I själva verket är landsbygden en förutsättning för staden. Nästan alla råvaror som energi, skog, mat, mineraler och vatten produceras på landsbygden och förs till staden. På det sättet har det uppstått ett nästan kolonialt förhållande mellan stad och land, som inte är acceptabelt. Ett ökat återförande av vinster till landsbygden från näringar vars överskott idag utnyttjas på annat håll är därför nödvändigt.

Landsbygden självskrivna ekonomiska bas utgörs av skogsbruk, jordbruk, vattenkraft, gruvnäring och fiske kombinerat med de service-arbeten och transporter som dessa verksamheter kräver. Dessa verksamheter leder också idag till miljö-problem av olika slag, vilka måste åtgärdas. Ett program för landsbygden måste därför också inkludera åtgärder för att skapa ett verkligt hållbart nyttjande av alla areella näringar. Dessa frågor tas också upp i vår motion om ett nytt Miljö-kapitel i det nya programmet men måste analyseras grundligare framöver.

Livet på landsbygden skiljer sig på många sätt väsentligt från livet i en storstad. Friluftsliv, jakt och fiske spelar socialt sett en mycket större roll och närheten till jordbruk, skog och skogsbruk präglar ofta matvanor och fritid. Förståelsen för behovet av ekologiskt jordbruk med etiskt försvarbar djurhållning och natur-gödsel är stor. Ur klimatsynpunkt är landsbygden central. Ett hyggesfritt skogsbruk lagrar dubbelt så mycket kol som dagens skogsbruk och ur klimatsynpunkt spelar djurhållning ingen roll eftersom både naturgödsel (via nötboskap) och konstgödsel (via markprocesser) bidrar med klimatgaser till atmosfären hur man än gör.

Idag kännetecknas landsbygden av brist på kollektivtrafik, service av många olika slag och långa avstånd till affärer, skolor, vård och omsorg. En del av detta är en följd av att bo på landsbygden som måste accepteras men den större delen av dessa problem kan åtgärdas på olika sätt inte minst med hjälp av ny teknik. Bristen på service är en direkt följd av dagens företagsekonomiska tänkande som inte accepteras av Vänsterpartiet och som inte tar hänsyn till att det är landsbygden som producerar grunderna för stadens liv både individuellt och i ekonomiskt hänseende. Denna obalans måste korrigeras.

Dagens storstäder har idag stora problem p.g.a. ökande trafik, dålig luft, brist på allmänna utrymmen och mycket höga bostadspriser. Behovet av grönområden och vatten för att skapa ett drägligt lokal-klimat förhindrar på många håll ytterligare byggande. Det snabbaste och mest realistiska sättet att skapa ett bra liv med låga bostadskostnader är att bosätta sig utanför storstäderna. Detta förutsätter emellertid att landsbygden infrastruktur förbättras radikalt och att arbetsmöjligheterna ökar väsentligt. För detta krävs en helt ny och mycket tydligare politik från Vänsterpartiets sida med konkreta förslag på åtgärder vad gäller infrastruktur, offentlig och privat service och areella näringar inklusive mineral-utvinning och vatten-politik.

Vänsterpartiet var en gång starkt representerad på landsbygden, vilket inte är fallet idag. Istället ökar SD:s framgångar bl.a. beroende på att väljare som tidigare röstat på V inte gör det idag. Delvis beror detta säkert på att befolkningsunderlaget förändrats ur socio-ekonomisk synpunkt, men delvis också på att Vänsterpartiets landsbygds politik inte lever upp till väljarnas krav. Detta beror enligt vår mening på att vi inte tydliggjort problem som landsbygden idag drabbas av och att Vänsterpartiet inte redovisat hur dessa problem ska lösas. Detta har också skapat en brist på förståelse mellan vänsterpartister på landet och i stan. Det är nu dags att göra åtgärda detta och göra Vänsterpartiet till ett reellt alternativ också på landsbygden.

Vårt nya strategi-dokument lyfter fram landsbygdsfrågorna som ett prioriterat område. Det tycker vi är bra men det förutsätter att vi också har en konkret politik att verka för.



Vi yrkar därför

att årskongressen beslutar att tillsätta en allsidigt sammansatt arbetsgrupp med representanter med kunskap om landsbygdsfrågor från landets olika delar för att ta fram ett konkret handlingsprogram för landsbygdens och glesbygdens utveckling. Detta ska inkludera inte bara infrastruktur och samhällelig och privat service utan också skogsbruk, jordbruk, fiske, vatten och dess nyttjande samt mineralutvinning och annan markpåverkan. Förslaget ska antas av kongressen 2022 eller av annat nationellt, beslutande möte i tid för nästa val.

Pratima Åslund, Norberg

## **C20 Västerbotten**

### **Landsbygdspolitiska plattformen**

Den svenska landsbygden står inför stora utmaningar med färre befolkning och stora avstånd. Vänsterpartiet uppdaterade senast sin landsbygds politik 2013. Det är dags för en modernisering av Vänsterpartiets landsbygds politik.

Vi yrkar att Vänsterpartiets kongress ger partistyrelsen i uppdrag

att utse en grupp som ser över och moderniserar den landsbygds politiska plattformen.

att den ska vara färdigställd ett år innan nästa ordinarie val.

## **C21 Lidköping**

### **Vänsterpartiet behöver ett politiskt forum för landsbygdsfrågor**

Klyftorna i samhället ökar. Vi kan se det inom olika områden. Klyftan mellan landsbygds- och storstadsregioner ökar. Landsbygdsområden har många gånger högre kommunalskatt jämfört med storstadsområden. Många landsbygds kommuner får allt svårare att klara välfärd och annan viktig service för kommuninvånarna. Postkontor, apotek, affärer, bensinstationer, skolor, vårdinrättningar försvinner och avstånden till denna service blir längre. Tillgången till kollektiva kommunikationsmedel är många gånger begränsade på landsbygd och mindre städer.

Problembilden förvärras också av den politiska debatten styrs mycket av en storstadsretorik där landsbygdens behov och problem försvinner. Allt fler inom landsbygdsområden känner sig svikna på ett samhälle där deras problem blir lågt prioriterat. Detta leder till att människor i sin besvikelse söker sig till missnöjespartiet som har en annan agenda. En utvärdering av valet 2018 är att Sverigedemokraterna fortsatte att gå framåt i många landsbygd- och småkommuner.

Vänsterpartiet måste bli mer tydligare om att vi står för de utsatta människorna och att det gäller också för dem som kämpar för sin överlevnad på landsbygden eller i en mindre kommun.

Vänsterpartiets framgångar vid föregående val 2018 var mer begränsade i många lands-

bygds-kommuner och mindre kommuner jämfört med kommuner som domineras av en större stad. För att vända på denna utveckling så behöver partiets arbetsformer för vår landsbygdspolitik utvecklas. Vänsterpartiet behöver nya politiska forum för att kunna utveckla vår politik för landsbygden, mindre städer och kommuner. Vi behöver också bli bättre på att synas i geografiska områden där det inte finns större städer utan som domineras av landsbygd och mindre orter. En åtgärd skulle kunna vara att Vänsterpartiet anordnar var annat år en landsbygdspolitisk konferens med fokus att utveckla vänsterpartiets politik för dessa frågor.

Med hänvisning till ovanstående föreslår vi att Vänsterpartiets kongress beslutar

att ge partistyrelsen i uppdrag att genomföra en landsbygdspolitisk konferens inför 2022 års val och utifrån erfarenheterna från denna fortsätta med sådana konferenser var annat år.

att ge partistyrelsen i uppdrag att förlägga mer partikonferenser utanför storstadsområden.

## **C22 Skåne**

### **En antirasistisk arbetsgrupp med ett tydligt uppdrag**

Det är med stor glädje vi ser att antirasismen har fått sin rättmätiga plats jämte socialismen, feminismen och den ekologiska grunden. Det är hög tid men det förpliktigar även till konkret handling. Längre har det funnits diskussioner om hur vi ser på antirasismen utifrån den materiella grunden och för att kunna komma vidare i vårt antirasistiska arbete behöver vi också tydliggöra hur det arbetet ska ske och utifrån vilka teoretiska grunder vi bör agera.

Vänsterpartiet bör tillsätta en arbetsgrupp som tematiskt arbetar antirasistiskt på samma sätt som gruppen för kvinnors organisering arbetar internfeministisk. En skillnad bör dock vara att gruppen bör titta både inåt och utåt. Inåt för att identifiera vilka rasistiska strukturer som påverkar oss inom vårt parti samt hur vi kan komma tillrätta med dessa och utåt för att stötta distrikt och partiföreningar runt om i landet i sin utåtriktade antirasistiska kamp.

Därför yrkar vi

att en antirasistisk arbetsgrupp tillsätts med uppdraget att arbeta både med interna strukturer samt vara drivande i det utåtriktade antirasistiska arbetet

att gruppen i sitt uppdrag tar lärdom av lokala erfarenheter och aktivt söker upp nyckelpersoner vars erfarenheter kan bidra till gruppens arbete

att gruppen har kontinuerlig återkoppling till distrikt och partiföreningar genom föredrag runt om i distrikt och partiföreningar samt

att gruppen sammanställer en antirasistisk handbok som ska presenteras som senast inför kongressen 2022.

## C23 Järfälla

### När ska funkisar få vara med?

Det som är att det saknas ett tydligt funktionsperspektiv och det rimmar illa när vi inte ser funktionsmaksordningen som existerar både inom partiet som i samhället. Vi måste bli de som lyfter upp detta på den politiska arenan och pekar med hela handen.

De med normbrytande funktionalitet är fortfarande underordnade. De får hänga på, på det sätt som passar, om det passar eller blir sällan tillfrågade om det kunskap som de besitter. De med normbrytande funktionalitet lever med detta varje dag. De utesluts utifrån de normer som inte öppet ifrågasätts. Vänsterpartiet ska vara ett progressivt parti som vill förändra.

Det som blev i Göteborg, Vänsterdagarna, den dåliga tillgängligheten, fast intentionerna var bra, ska aldrig kunna hända igen. De som gav upp först var de som hade osynliga funktionaliteter. De kände sig inte välkomna. Runt om i Sverige händer det att någon inte blir tillfrågad när det kommer till olika förtroende uppdrag på grund av sin normbrytande funktionalitet.

Vi kan bättre.

Vi kan bli det parti som står stadigt och vara mest inkluderande. Det partiet som leder vägen för framtiden, för alla.

När polariseringen ökar och extremhögerkrafterna blir starkare så är inte steget långt att de med normbrytande funktionalitet kommer att vara nästa grupp som de lyfter som icke önskvärda. Vi måste lära av vår i historia och vårt ansvar är att den inte upprepar sig. Vi har en historia där de som avvek från det ”normala” placerades på institutioner och gömdes från samhället. De med normbrytande funktionalitet var ”försökskaniner” i Tyskland under andra världskriget. De som användes för att kunna effektivisera förintelsen.

Nu räcker inte med intentionen att, de normbrytande funktionalitet är inkluderade. Hänvisar till ett partiprogram som saknar ett tydligt funktionsperspektiv, strategidokument som inte har inkluderat funktionstillgänglighetspolicy till att vi säger att det är en del av könsmaksordningen. Egentligen ska inte en tillgänglighetspolicy behöva existera, utan detta ska vara en självklarhet. Idag så sker det att de som har en funktionalitet måste innan ett möte ringa och säga att den kommer så att de kan anpassa för rullstolen eller fixa hörslina, medlemmar som får höra att en inte ska skriva på grund av sin språkstörning eller bli förbisedda för att de har en intellektuell funktionsnedsättning. Till att få höra, ”det stämmer inte riktigt där” så pekar personen mot sitt huvud när den pratar om sin kamrat med en psykisk eller neuropsykiatrisk funktionalitet. Inte blir tillfrågade när det kommer till förtroende uppdrag eller får hamna långt ner på en lista.

När ska funkisarna få vara en del?

Vi yrkar

att partistyrelsen startar ett utskott som ska arbeta med att ta fram framtidens funktions rätt. Där de som har normbrytande funktionalitet har tolkningsföretråde.

att partistyrelsen startar en forum/digitalplattform som utskottet kan arbeta på, ha möten via och på så sätt skapa tillgänglighet.

att arbetssättet som utskottet för funktions rätt tar fram ska kunna implementeras genom hela partiet, för att kunna öka tillgängligheten och inkludering.

Marie Monvall, Växjö, Malin Waldemarsson, Jönköping, Anders Perner, Botkyrka

## **C24 Bromma**

### **Motion om palliativ vård i hemmet i kommunal regi**

Att partistyrelsen tillsätter en arbetsgrupp med uppdrag att ta fram förslag till konkret politik för att stärka ställningen för äldre människor med palliativ vård i hemmet samt hemtjänst.

Frågor gällande palliativ vård i hemmet och hemtjänst där utföraren är Kommunen tenderar att på alla nivåer hamna långt ner på prioriteringslistan. Vänsterpartiet saknar idag en tydlig politik som gagnar den här målgruppen. Partistyrelsen bör tillsätta en arbetsgrupp som har till uppgift att formulera och konkretisera partiets politik i denna frågor. Hur fördelar vi resurser till kommunerna ämnat för målgruppen. Hur ser kompetensen ut bland de som jobbar i hemtjänst och palliativ vård. Det finns mycket forskning i frågan och hur implementerar vi "goda" resultat från forskningen. Hur använder vi dessa kunskaper och hur når det kommuner och hemtjänstpersonal?

Därför yrkar jag

att partistyrelsen tillsätter en arbetsgrupp med uppdrag att ta fram förslag till konkret politik för att stärka ställningen för äldre människor med palliativ vård i hemmet samt hemtjänst.

## **C25 Järfälla mfl**

### **Nu är det dags – bilda en bostadskommission**

Bostadsmarknaden är ojämlig och marknadskrafterna stora. Många får inte möjligheten att komma in på den reguljära bostadsmarknaden, andra lever med oron att kunna bli utbytt, inte tillräckligt lönsam för att få kunna behålla sitt förstahandskontrakt. Mycket har hamnat på betraktarens perspektiv och kapitalistiska underströmningar. Vi slåss på varsitt håll, splittrade mot exploatörerna som använder rätten till bostad som leksak. Hur detta ska kunna lösas och hur olika det ser ut i Sverige gör det svårt för oss att organisera oss på gräsrotsnivå och återbygga ett samhälle där en bostad är den viktigaste grunden i samhället och en social rättighet.

I vissa delar av Sverige pratas det om bostadsbrist och på andra håll om det som är; att det är en rejäl kris. Situationen börjar likna den som var runt förra sekelskiftet, där var det hyresvärdarna som hade makten och hyresgästerna var utbytbara. Idag är de utbytbara för att de saknar de rätta ekonomiska förutsättningarna för att kunna ombilda sin hyresrätt, blir renovräkta efter ett stambyte eller när de faller igenom välfärdens trygghetsnät.

När det kommer till bostadsmarknaden handlar det inte längre om jämlikhet, behov eller en tjänst som allmännyttan förmedlar. Detta eftersom grundlagen har urholkats, att en bostad inte längre är en social rättighet, utan har kommit att handla om det egna ansvaret, där rätten till ett förstahandskontrakt har blivit synonymt med att du måste bevisa att du tar ditt ansvar för att överleva.

Mångmiljonsprogrammen synliggörs som ”utanförskapsområden” och detta utifrån klassförakt och xenofobi. Samtidigt går delar av Sverige på knäna och försöker lösa den situation de hamnat i, på grund av att andra rikare kommuner använder dem som en social dumpningsplats.

Marknaden är inte intresserad av att lösa bostadskrisen, för det skapar inga pengar. Viktigare är det att förstärka och upprätthålla det ojämlika läget med hjälp av särlösningar och marknadshyror. Så länge detta existerar kommer aldrig en rättvis välfärdsstat kunna finnas. Bostad, ett tryggt boende är grunden för en human levnadssituation.

Hyresgästföreningen har beräknat om marknadshyror för nyproduktionerna genomförs kommer samtliga hyresrätter ha marknadshyra inom 15 år och för att göra detta möjligt så måste Jordabalken skrivas om. Detta är de lagar som våra förfäder kämpade för, den skulle skydda hyresgästen, skrivs den om så kommer delar att upphöra.

Marknadshyror och särlösningar kommer att öka den ojämlika bostadsmarknaden ytterligare. En särlösning är tillval, att en får välja sin bostadsstandard och de höjer hyran i sin tur och den största vinsten går till hyresvärderna. Social housing är en annan särlösning där det inte går att kontrollera att de billigaste bostäderna går till de med störst behov.

Underhåll är idag synonymt med renovering och här ser många det som självklart att det ger en hyreshöjning även om hyresgästen redan betalat för underhållet. Vi ser de liberalistiska lösningarna som den enda möjligheten för att kunna inkludera alla för att motverka de kapitalistiska krafterna.

Statistik, rapporter och forskningen visar att trångboddheten ökar, skolresultat faller, den psykiska hälsan försämras och känslan av otrygghet växer. Här läggs skulden på mångmiljonprogramsområdena och de som flyr hit. Sverige är ett av de länder med störst klasslyftor i Europa.

Det talas om att det ska byggas hyresrätter med skälig och rimlig hyra. Den hyran är relativ, komplex och är beroende mycket av den som lyfter frågan. Det talas om att det ska vara miljövänligt, byggas för en hållbar miljö för framtiden, det talar om allt annat än det som behövs för att kunna förverkliga det, det måste byggas på en jämlik bostadsmarknad och en rättvis välfärdsstat.

Ett samhälle där alla har rättigheten att bo tryggt. Där ingen är utbytbar eller ovälkommen. Där ett första handskontrakt är en barnrätt, där vi gör om bostadsbidrag eller bostadstillägget så att de inkluderar nyproduktion, där vi kan bygga miljövänligt för alla.

Fokus måste ligga på att vi återbygger den mest grundläggande rättigheten i samhället - Bostad. En bostad för alla.

Vi yrkar

att Vänsterpartiet bildar en bostadskommission vars syfte är att kartlägga läget och bygga på en framtid där den mest grundläggande rättigheten existerar av dem alla – bostad för alla.

Momodou Malcolm Jallow, Malmö

## **C26 Enskild**

### **Sveriges närmande till Nato**

Den säkerhetspolitiska situationen i Sverige är oroande. Det mest oroande är att det råder i det närmaste total tystnad, i media och bland riksdagspartier, om vad som faktiskt pågår. Norr- och Västerbotten är ofantliga områden där årliga Nato-stridsövningar pågår sedan 2006. Media bröt händelsevis tystanden om dessa stridsövningar när ett norskt cargo-plan kolliderade med Kebnekajse, för ett antal år sedan, och fem norrmän förolyckades. Denna olycka inträffade vid den årliga vinterstridsövningen ,Cold Response, med deltagande av 16.300 soldater från 12 europeiska länder och USA. En annan, för Ryssland mycket provocerande flygstridsövning ,Arctic Challenge Exercise, pågår i slutet av maj, början av juni vartannat år med 115 stridsplan, varav 99 plan är i luften samtidigt. Denna stridsövning har norra Norge, norra Sverige och norra Finland som övningsområde där Bodö, Luleå och Rovaniemi är stöddepunkter. Under senare år har USAs flygande avlyssningsplan AWACS deltagit. (det är ombyggda B-72 plan fyllda med elektronisk utrustning och en radar på toppen av flygkroppen). Nämnas bör att de allra flesta av USAs stridsplan som deltar är kärnvapenkapabla. Kärnvapenbomber, B61 Mod 12, är lagrade bl.a i Tyskland på en av USAs militärbaser.

Stridsövning AURORA 20. USAs luftvärnsbataljon "5-7" som är baserad i Tyskland anländer till Sverige under våren för att delta i totalförsvarsövningen Aurora 2020. Denna stridsövning blir större och mer omfattande än föregångaren Aurora 17, den då största svenska militärövningen i sitt lag på mer än 20 år. För första gången kommer ett tio-tal svenska officerare och officerare ur USAs armé att bemanna Patriot-batterierna. Den svensk/amerikanska bemanningen i förbandet är ett led i en av de största svenska vapenaffärerna efter det kalla kriget. Patriot systemet kostar 10 miljarder kronor.

Jag föreslår

att det tillsätts en arbetsgrupp som har till uppgift att ta fram fakta om den förändrade säkerhetspolitiska situationen i Sverige.

att denna fråga ges prioritet vid Vänsterpartiets kongress i maj i år.

att det tas fram studiematerial om den förändrade säkerhetspolitiska situationen i hela Sverige.

Agneta Norberg, Hägersten-Liljeholmen

## **C27 Enskild**

### **Ett trovärdigt antirasistiskt parti**

Äntligen! Vi är numera ett socialistiskt, feministiskt och antirasistiskt parti på ekologisk grund! Det var på tiden! Men nu är det dags att ta nästa steg och faktiskt bli ett riktigt antirasistiskt parti, precis som vi är ett feministiskt och miljömedvetet parti!

Jag tror att de allra flesta av oss redan ser oss själva som antirasister. Att vi faktiskt även är så goda antirasister vi kan med den medvetenhet och kunskap vi har.

Men i samma stund som vi utropar oss som det antirasistiska partiet har vi ökat kraven på oss själva att veta vad vi talar om. Precis som när det gäller feminismen.

Vi som skriver den här motionen vill härmed föreslå att partiet siktar på att bli lika bra på antirasism som på feminism och miljöfrågor.

Processen och verktygen finns redan efter flera årtionden av effektivt och ambitiöst internfeministiskt arbete, det finns ingen mening att uppfinna ett helt nytt hjul. Vi behöver bara anpassa ett av de hjul vi redan har.

Vi yrkar

att Vänsterpartiet centralt utser en internantirasistiskt ansvarig som ska hålla ihop arbetet i hela landet.

att varje distrikt utser en internantirasistiskt ansvarig som ska hålla ihop arbetet i distriktet.

att varje partiförening och parlamentarisk grupp utser en internantirasistiskt ansvarig.

att detta nätverk av internantirasistiskt ansvariga får i uppdrag att enligt modellen för det internfeministiska arbetet bygga upp en modell för hur vi ska bli det verkligt antirasistiska partiet så väl i praktiken som i teorin.

Marlene Karlén, Tensta-Rinkeby-Spånga, Britt Persson, Södertälje, Elin Vedestig, Lärarvästern, Johannes Bergman Olsson, Södertälje, Ida Koch, Luleå, Ewa Espling, Fyrbodalen, Ewa Påå, Enskede, Helena Molin, Farsta, Millaray Rubilar, Farsta, Zofia Laine, Vita bergen, Styrelsen för V Tensta-Rinkeby-Spånga, Jairo Correra, Tyresö, Amra Bajric, Tyresö, V Skärholmen, Kommunalvästern, Storstockholm. Elisabeth Johansson Hallin, Luleå, Tove Pehrson, Solna, Clara Bergman Olsson, Södertälje, Lena Rydblom, Vantör, Kerstin Malmqvist, Älvsjö-Hägersten, Håkan Malmqvist, Älvsjö-Hägersten

## **C28 Enskild**

### **Utred stöd till nätverk som vill träffas**

Vårt parti växer så det knakar. Det är roligt, men kräver också att den större organisationen utvecklar organiseringsformerna. Om vi ska förbli ett växande parti måste det finnas möjlighet att engagera sig på olika sätt. Styrelsearbete, förtroendeuppdrag i partiet och parlamentariska uppdrag lockar en del, men inte alla. Vi måste också tillvarata de kunskaper

och förmågor som alla medlemmar har. Vissa har specialintressen och är inte allmänpolitiskt intresserade. För dem kan olika nätverk vara ett alternativ.

Det finns redan idag en handfull olika nätverk. Två nätverk skiljer sig från de övriga på så sätt att det ena, det fackliga nätverket, får stöd från partiet, och det andra, Kvinnors Organisering, får ett statsbidrag som alla riksdagspartier får för kvinnors organisering. HBTQ-nätverket har från partiet fått i uppgift att utse mottagaren av Jörn Svensson-priset, men har för övrigt samma status som Funkisnätverket. Det finns ett par olika nätverk för miljö- och klimatintresserade och andra nätverk som finns eller har funnits är till exempel ett för frågor om egenföretagande, glesbygd och kultur. Många gånger är nätverken inget annat än grupper på Facebook där medlemmar i partiet kan diskutera frågor inom ett visst intresseområde. Men det kan finnas tillfällen då man skulle vilja arrangera en nätverksträff. För ett par år sedan arrangerade hbtq-nätverket en sådan och det var mycket uppskattat.

Nätverk kommer och går och ser olika ut, det ligger i sakens natur. Men om något eller ett par nätverk skulle vilja träffas under en dag eller en helg vore det önskvärt att det fanns ekonomiskt stöd att ansöka om från partiet centralt. Kostnaderna kan säkert till viss del fördelas mellan partiföreningarna och partiet centralt, då det kan vara rimligt att deltagarnas respektive partiförening också bidrar.

Det är möjligt att behovet inte är så stort, men när vi i Funkisnätverket diskuterat att träffas blir det genast en fråga om var det finns tillgängliga möteslokaler och hur man ska resa och bo på ett sätt som funkar med ens funktionsnedsättningar. Tillgängliga möteslokaler, tillgängligt boende och tillgängligt resande är i regel dyrare än alternativen, och personer med funktionsnedsättning har i regel sämre privatekonomi än gemeneman. Så för Funkisnätverkets del är det uppenbart att vi har svårt att träffas utan ekonomiskt stöd.

Vi föreslår kongressen besluta

att partiet utreder hur de nätverk som så önskar kan få ekonomiskt stöd för fysiska träffar.

Anders Pemer, Botkyrka, Britta Brus, Linné, Carina Wellton, Haninge, Emily Ekstrand Muthén, Örgyte-Härlanda, Eva Renberg, Ljusnarsberg, Finn Hellman, Majorna, Jessika Spångberg, Krokomb, Malin Waldemarsson, Jönköping, Millaray Rubilar Pastenes, Farsta, Roger Hultgren, Majorna, Veronica Kallander, Sundbyberg

## **C29 Västernorrland, Kalmar** **Majoritetskommuner**

I 61 av Sveriges kommuner ingår Vänsterpartiet i ett majoritetssamarbete. Det är en roll som är svår att hantera då vi behöver hantera effekterna av en borglig politik som dränerar de kommunala ekonomierna. Vi som ingår i dessa samarbeten är dock övertygade om att vår närvaro i de politiska majoriteterna väsentligt mildrar och faktiskt påverkar välfärdspolitiken i rätt riktning trots denna politik.

Vänsterpartiet har, efter valet 2018, beslutat om att främst vara ett oppositionsparti. Det är ett väl avvägt beslut och partiet gör ett bra jobb i att visa att en annan väg och politik är möjlig, det är ingen tvekan om att Vänsterpartiet har pressat på regeringen mot nödvän-



diga beslut.

I de kommuner där vi ingår i majoritet finns det en upplevelse av avsaknad av stöd från partiet centralt. Vi behöver stöd i hur vi ska hantera oppositionspolitiken med majoritet-sansvaret. Hur manövrerar vi mellan dessa roller.

Partiet centralt behöver ta ett ansvar för att skapa samordning mellan kommunerna och regioner där vi ingår i majoritet. Likväl som det på Vänsterdagarna arrangeras ett seminarium som heter "Vänsterpartiet i Opposition" skulle det självklart kunna arrangeras ett seminarium som heter "Vänsterpartiet i Majoritet".

Vi menar att det också är viktigt att bevara bilden av att vara ett parti som är regeringsdugliga. Vi som sitter i majoritet i kommunerna idag, vet ju att vi gör skillnad när vi är med och styr.

Det är av vikt att partiet centralt arbetar också för att vara ett stöd för de kommuner och regioner där Vänstern ingår i majoritet.

Vi yrkar därför

att partistyrelsen skall uppdras att vara ett stöd för de kommuner och regioner som ingår i majoritetssamarbeten.

att partistyrelsen samordnar träffar för dessa kommuner och regioner en gång per år.

## **C30 Uppsala län, Uppsala, Knivsta, Enköping** **Vikten av bildning**

"Bildning är inbegreppet av de kunskaper som på ett genomgripande och djupgående sätt präglar en människa." Ur Sven Erik Liedman Hets

Under arbetarrörelsen i början på nittonhundratalet var folkbildningsaktiviteterna det som gjorde att människor reste sig mot förtrycket och krävde sin rätt. Idag är det tyvärr så att många människor tror att högerextrema rörelser har lösningar på samhällets olika kriser och köper deras lögnar om att det är invandrare och den samhällsliga friheten att uttrycka sin egen kultur som skapar problemen.

Därför är en ökad medvetenhet och förmåga till kritisk reflektion nödvändig för att motverka förenklingar. Stora folkbildningsinsatser måste göras snabbt för att stoppa historieförvanskning, "fake news" och öka förmågan till källkritik. Greta Thunbergs insatser för att öka bildningen är ett mycket gott exempel. De marknadskrafter som idag till stor del styr vårt samhälle främjar inte människors möjligheter till bildning. Möjligheterna är dessutom ojämlika. Folkhögskolor, bibliotek, kulturskolor och public service får allt svårare att utföra sina uppdrag. Därför behöver Vänsterpartiet satsa på bildning/folkbildning – och då särskilt stödja alla de kunskaper och erfarenheter som inte är enkelt mätbara men som präglar en människas förståelse och värderingar.

Fakta och kunskaper är mycket viktiga, som historisk medvetenhet och språkkunskaper. Men nog så viktiga är de kunskaper, upplevelser och insikter som utvecklas av estetiska uttryck som bild, form, musik, drama, teater, film, litteratur och poesi. Även en människas

förmåga till medkänsla, förståelse och förmåga att ta till sig andra kulturers olika uttryck är viktiga aspekter av bildning.

Vänsterpartiets utbildningspolitiska program är i mångt och mycket en reaktion på den debatt som pågår i samhället. Vi säger nej till borgerliga förslag som ökar den kunskapsmässiga ojämlikheten i samhället, t ex privatisering, betyg och snedrekrytering till universitet. Det är viktigt att vi nu också börjar driva en mer aktivt positiv bildningspolitik där vi argumenterar för att öka insikten om livets och samhällets komplexitet – det vi brukar tala om som bildning.

Vi menar alltså att bildningsfrågan är viktig av tre skäl, varav två ideologiska:

- 1) Varje människas individuella utveckling påverkas av allt det hen uppfattar, har vetskap om och upplever. Erfarenheter som inte är enkelt mätbara, till exempel estetiska uttryck är av största vikt för varje människa.
- 2) Det är mycket viktigt för demokratin att alla förstår att vi människor har lika värde och i grunden är väldigt lika med samma grundläggande behov. Samtidigt är vi olika och har olika uttryck. Om vi kan förstå världens komplexitet kan vi lättare avstå från att dela upp människor i ”vi och dom”.
- 3) Bildningsfrågan är idag inte alls prioriterad i den politiska debatten men vi menar att Vänsterpartiet genom att driva denna fråga även medialt har stor möjlighet att öka antalet sympatisörer och väljare.

Vi föreslår:

att Vänsterpartiet utvecklar sin politik för att stödja bildningen.

att partistyrelsen skapar en arbetsgrupp bestående av sakkunniga inom bildningsområdet som arbetar med att hitta vägar för att öka bildningsnivån i samhället.

(Denna grupp kan bestå av människor med erfarenhet av traditionella folkbildningsverksamheter som studieförbund och folkhögskolor, företrädare för kulturskolorna samt forskare och unga människor med kunskaper och kreativitet inom nya digitala arenor som t ex ”sociala medier”).

## **C31 Degerfors**

### **Partiprogram vs Strategidokument**

Det är bra att programkommissionen har tagit fram både ett förslag till partiprogram och ett strategidokument. Ett partiprogram bör innehålla våra ideologiska ståndpunkter och innefatta en beskrivning av vilket samhällssystem vi vill verka för, och vår kritik av det nuvarande kapitalistiska samhällssystemet. Ett sådant partiprogrammet skall vara långsiktigt och grundläggande för vår politik under lång tid. Det kan med fördel vara kortare och innehålla vår ideologiska grund.

Ett strategi-dokumentet bör innehålla principer för hur vi skall verka för förbättringar i det samhälle vi lever i idag och hur vi på sikt skall närma oss det samhälle som vi eftersträvar. Ett sådant dokument måste vara mer levande och kunna ändras alltefter det politiska läget som tillfället råder.

De två dokument som nu läggs fram innehåller lite av både och. De är också i vissa delar motsägelsefulla.

I det partiprogram som nu läggs fram förkommer ordet socialism och kapitalism ganska frekvent, utan någon klagörande definition av dessa ord. På rad 407 står det tex ”Vi har inga färdiga ritningar för ett socialistiskt, feministiskt och antirasistiskt samhälle på ekologisk grund”. Nej det är ju inte rimligt att ha, men det vore bra om det funnits några mer konkreta exempel på vad vi avser med socialism.

- skall allt förstatligas?
- skall de finnas privata småföretag, där de anställda är delägare?
- kooperativ?
- skall det finnas privat äganderätt?

Det saknas till viss del även en beskrivning av kapitalismen och dess motsättningar. Den grundläggande motsättningen i ett kapitalistiskt samhälle går alltid mellan arbete och kapital. Men från tid till annan finns alltid en huvudmotsättning, som idag går mellan finanskapitalet och folket. Till folket måste vi då räkna småföretagare och i viss mån ägare av industrikapitalet som även de lider av finanskapitalets sekundsnabba möjligheter att flytta kapital till det som för dagen ger högst profit.

Vi inser dock att det inte är möjligt att göra så stora förändringar under denna kongress. Det måste föregås av ideologiska studier inom hela partiet, som leder fram till vad vi mer konkret menar med socialism och varför vi anser att kapitalismen är en historisk relik.

Vi yrkar

att partistyrelsen planerar för genomföra studier i partiet, som kan ge underlag för att ta fram ett kommande nytt partiprogram.

att partistyrelsen ger programkommissionen i uppdrag att planera för ett nytt partiprogram som är mer kortfattat och innehåller vår långsiktiga ideologiska grund.

## **C32 Enskild**

### **Utan progressiv teori kan det inte finnas en progressiv rörelse**

Vänsterpartiet har de senaste åren ökat med ett stort antal nya medlemmar, varav många utan tidigare erfarenhet av partiarbete och ideologiska studier. Detta gör att Vänsterpartiet är i stort behov av en digital plattform för ideologiska och historiska självstudier för att förankra Vänsterpartiets historiska lärdomar och grundläggande ideologi hos alla medlemmar.

Att teoretiska studier har en avgörande roll för att kunna förändra samhället så som vi vill har varit en självklarhet sedan Vänsterpartiet grundades för över hundra år sen och gäller än idag. Så här står det exempelvis i förslaget till nytt partiprogram: ”För att kunna förändra samhället måste vi förstå hur det fungerar. Teori och praktik förutsätter varandra. För Vänsterpartiet är marxistiska och feministiska teorier viktiga politiska verktyg som ska användas kritiskt och prövande”

En samlad plattform skulle göra självstudierna möjliga oavsett medlemmens bakgrund eller partiföreningens förutsättningar och studieambitioner. Plattformen skulle förslagsvis kunna bestå av en hemsida med grundläggande teoretiska texter, fördjupande moderna och historiska texter, studiecirkelmateriel, videoinspelade föreläsningar, talböcker mm

Vi yrkar därför

att Vänsterpartiet utvecklar en digital plattform för ideologiska självstudier.

Robert Armlad, Växjö, Robert Mjörnberg, Kommunalvästern

### **C33 Frölunda**

#### **Böcker för grundläggande politiska studier**

Med många och förhoppningsvis allt fler nya medlemmar blir det också allt mer angeläget att utveckla den politisk skolningen. Att ges möjlighet till politisk skolning och diskussioner är ett berättigat krav som varje medlem ska kunna ställa på partiorganisationen. Det är också en förutsättning för att kunna föra ideologiska diskussioner med människor vi vill vinna för Vänsterpartiets politik. Politiskt arbete handlar om att förändra världen men för att kunna göra det måste vi också förstå världen och hur den fungerar och ha kunskap om vår historia.

Som en del av arbetet med att förbättra det politiska arbetet och då den politiska situationen förändrats på avgörande sätt de senaste 20 åren behövs en uppdaterad bok för politiska studier (som ersätter ”På tröskeln till imorgon. Studier för politiskt arbete (2000)) samt en ny version av ”Konsten att bygga ett parti” (Organisationshandbok 2004). En vänster som vill förändra världen behöver grundläggande studier med utgångspunkt i marxismen, feminismen och ekologi.

Därför yrkar vi på att Vänsterpartiets kongress beslutar

att partistyrelsen tar initiativ till att skapa en ny studiebok för politiskt arbete.

att partistyrelsen tar initiativ till revidering av organisationshandboken, ”Konsten att bygga ett parti” (2004).

### **C34 Enskild**

#### **Vänsterpartiet bör aktivt närma sig LO**

Utifrån ser det ut som att LO idag står utan politisk representation i sin traditionella roll till S.

För LO's del är ett samarbete med andra organisationer än S och som driver löntagarfrågorna fullt tillåtet.

Låt oss använda detta och föra fram förslaget att LO's arbete för löntagarna och Vänsterpartiets politik gör gemensam sak för att driva löntagarfrågorna.

Jag yrkar

att Vänsterpartiet aktivt närmar sig LO för att gemensamt driva löntagarfrågorna.

Anders Nilsson, Eslöv

## **C35 Malmö**

### **Stöd den oberoende vänsterkraften ViSK i kyrkovalet**

Det är många år sedan som Vänsterpartiet på sin kongress beslutade att inte ställa upp i kommande kyrkovalet som Vänsterpartiet. Det var ett bra och klokt beslut.

Istället bildades av progressiva krafter och Vänsterpartister den partipolitiskt obundna nomineringsgruppen ViSK (Vänstern i Svenska kyrkan) som ställt upp i alla kyrkovalet sedan dess. ViSK är helt fristående från Vänsterpartiet men består av vänstersympatisörer, varav de flesta är medlemmar och sympatisörer med Vänsterpartiet. ViSK har vuxit stadigt och får allt mer inflytande både i Kyrkomötet på riksnivå såväl som på regionala och lokala nivåer.

Denna motion handlar om att få Vänsterpartiet att stödja ViSK i sin valkampanj inför kyrkovalet 2021.

#### **Åt vilket håll ska Svenska Kyrkan gå?**

Svenska Kyrkan är Sveriges största enskilda medlemsorganisation med över 5 miljoner medlemmar. Kyrkans olika verksamheter möter dessutom många fler än sina medlemmar och har ett unikt stort kontaktnät och status i det svenska samhället. Genom sina demokratiska val var fjärde år är det de facto en demokratisk arena som väljer väg för Svenska kyrkan och där det är möjligt för progressiva krafter att vinna inflytande.

Inom svenska kyrkan pågår hela tiden en dragkamp åt vilket håll kyrkan ska gå i många viktiga frågor som berör inte bara kyrkan utan hela samhället och inte minst de kamper som vi som Vänsterpartister ofta är involverade i:

- Svenska kyrkans kamp för flyktingamnesti, i början av 2000-talet genom att driva Påskuppropet
- Svenska kyrkans kamp för att stå på de fattigas sida och kritisera ökade klasslyftor.
- Svenska kyrkans kamp för att verka för en internationell rättvis världsordning.
- Svenska kyrkans kamp för ökad jämställdhet och mångfald.
- Svenska kyrkans kamp för ökad tolerans och förståelse mellan religionerna i Sverige.
- Svenska kyrkans kamp för att skydda ensamkommande.
- Svenska kyrkans kamp för att stå upp för utsatta EU medborgare.
- Svenska kyrkans kamp för Hbtq-rörelsens arbete för likaberättigande och likabehandling.

Bara för att nämna några avgörande frågor.

Kyrkan har i allt detta en självklar roll i samhället, både som aktör och som opinionsbildare.

Svenska kyrkan påverkar inte bara kyrkan i sig själv utan hela samhällsklimatet och samhällsutvecklingen. Svenska kyrkan är en spegling av det svenska samhället. Detta har inte minst Sverigedemokraterna förstått, varför de har satsat enorma resurser vid de senaste kyrkovalet för att nå ut och vinna väljare för sina reaktionära och rasistiska idéer. De har helt enkelt använt kyrkovalet som en språngbräda för att etablera sig som en politisk kraft i det svenska samhället. Detta har numera gett ett känt resultat. De har idag på många håll ett avgörande inflytande i flera församlingar. Deras starka valkampanjande vid de senaste kyrkovalet har bidragit till detta inflytande, men också "krattat i manegen" för deras framgångar vid de allmänna valet året efter. Det sägs nämligen att kyrkovalet, som ligger ett år före våra allmänna val, ger en fingervisning av hur det kommer att gå i den allmänna valet.

Vi kan alltså konstatera att kyrkan är en viktig opinionsbildande kraft i samhället och påverkar samhällsklimatet i stort. Det har därför en betydelse vilken väg kyrkan väljer, samt att det skulle gynna Vänsterpartiet i de allmänna valet om de progressiva vänsterkrafterna i Svenskkyrkan blev starkare.

### **Genom att stödja vänstern hindrar vi SD**

I senaste kyrkovalet, 2017, var ViSK väldigt aktiv och fördubblade sitt röstetal och fick fler mandat än någonsin på alla nivåer. Bland annat genomfördes lokala ringkampanjer till medlemmar i Vänsterpartiet, där man informerade om kyrkovalet och deras möjlighet att rösta om de nu var medlemmar i Svenska kyrkan. Därutöver gjordes lyckade lokala mobiliseringskampanjer gentemot vänstern, annonsering i progressiv media och annat såväl traditionellt som innovativt valkampanjande.

Som ett resultat av detta stoppades på flera håll Sd:s frammarsch och övertagande av viktiga positioner inom kyrkan på alla plan. I exempelvis Malmö där ViSK ställde upp för första gången var ViSK det enda partiet som ökade och lyckades med att få 15 % av rösterna och därmed bli det enda parti som vann nya mandat och hindrade således Sd från att växa i inflytande och få nya mandat. Anledningen till att valrörelsen blev så lyckad var en aktiv kampanj som kunde genomföras med support av Vänsterpartiet som beslutade att aktiva partimedlemmar som ville kunde ringa på Vänsterpartiets medlemsbas i Malmö och Skåne, synas i internmaterial och på möten, uppmana i sociala medier att rösta på det partipolitiskt obundna vänsteralternativet med mera.

Valkampanjen genomfördes helt enkelt av ViSK men med stöd av den lokala och regionala partiföreningen.

Eftersom det är ett lågt valdeltagande så avgörs valet ofta av nomineringsgruppernas förmåga att mobilisera en bas att gå till vallokalerna. För ViSKs del handlar det om att få vänstern i allmänhet och de som röstar på Vänsterpartiet i synnerhet att delta i valet och på det sättet verka mot rasismen i samhället och för progressiva värderingar i kyrkan.

### **Kyrkovalet 2021 - viktigare än någonsin med stöd för vänstern**

Nu går vi mot ett nytt kyrkovalet till hösten nästa år 2021 och ViSK har höga ambitioner med att i stort sett fördubbla sitt inflytande på alla positioner. Vi behöver fortsätta stoppa Sd:s inflytande i kyrkan och därmed minska deras framgångar i det kommande allmänna valet. ViSK är det enda vänsteralternativet som finns i kyrkan.

Den enda nomineringsgruppen som vill vrida kyrkan till vänster.

Går kyrkan till vänster går svenska folket till vänster. Det är helt klart.

Med andra ord innebär en framgång för ViSK i kyrkovalet också en boost till Vänsterpartiet i de allmänna valen 2022. Men också för de strider vi står inför, exempelvis inom frågor som rör flyktingpolitik, synen på samhällets ansvar, den internationella världsordningen, m.fl..

Om detta ska lyckas, så krävs att Vänsterpartiet uppmuntrar och stöder de oberoende vänsterkrafterna i kyrkovalet - inte minst i form av en positiv välvilja och hållning till ViSK's arbete. ViSKs huvudsakliga potentiella väljare finns bland medlemmar och sympatisörer till Vänsterpartiet samt de som i allmänna val röstar på Vänsterpartiet men också bland allmänvästern, progressiva socialdemokrater och radikala miljöpartiväljare. Det är ViSKs uppgift att genomföra en lyckad valkampanj, men det kan ViSK bara klara av med support och stöd av Vänsterpartiet.

Detta stöd kan bland annat innebära:

- att Vänsterpartiet låter ViSK aktivister som också är partimedlemmar att ringa runt till Vänsterpartiets medlemmar och uppmana de som är medlemmar i svenska kyrkan att utnyttja sin demokratiska rösträtt och rösta på ViSK,
- att låta ViSK synas i partiets olika kommunikationskanaler,
- att bidra med något ekonomiskt stöd så att valkampanjen kan genomföras,
- att ha kontakt med den lokala ViSK gruppen för att uppmuntra och söka samarbete där det är möjligt.
- att uppmuntra partimedlemmar som också är medlemmar i svenska kyrkan att rösta i valet med mera

Vi föreslår därför kongressen besluta

att Vänsterpartiet uppmuntrar till samarbete med och på olika sätt ger stöd till ViSK, det enda vänsteralternativet i Svenska kyrkan, för att kunna gå framåt i kyrkovalet.

## **C36 Enskild Valsamverkan**

Samarbete, samverkan mellan partier som har en vänsteragenda är av nöden.

Istället för att konkurrera om väljarna så måste vi satsa på på valsamverkan.

Högerkrafterna går framåt. Speciellt oroväckande är SD:s framgångar. Socialdemokraterna vacklar.

Hitler kom ju till makten för att de olika vänstergrupperingarna bråkade så mycket sinsemellan. Låt oss lära av det. Faran lurar verkligen också hos oss.

Vänsterpartiet och Feministiskt initiativ borde satsa på valsamverkan i nästa val.

På de flesta områden har vi samma åsikter.

Vi måste rädda Fi-rösterna, och få in några representanter i riksdagen. De står då på V:s riksdagslista med beteckningen Feministiskt initiativ, enligt valmyndigheten.

De som kommer att sitta på vänsterpartimandat, men representerar sitt eget parti.

Vi måste släpp all prestige! Målet måste vara att vänstersidan går framåt.  
Inga vänsterröster får gå förlorade!

Jag yrkar

att kongressen röstar ja till denna motion om valsamverkan mellan V och Fi i kommande riksdagsval.

Marion Sundqvist, Birka-Vasa

### **C37 Enskild**

Den 6 september 2015 beslutade partistyrelsen att organisationen Revolution var att betrakta som ett konkurrerande politiskt parti. Partistyrelsen menade då att det inte skulle vara förenligt med medlemskap i Vänsterpartiet att vara aktiv i Revolution.

Vi anser att våra socialistiska kamrater i Revolution vill liksom Vänsterpartiet förändra världen och att människors behov ska vara drivkraften i hur vi formar vårt samhälle. Kamraterna i Revolution ställer inte upp i allmänna val och uppmuntrar människor att rösta på Vänsterpartiet.

Vi socialister behöver enas och inte splittras, därför yrkar vi

att Revolution inte ska betraktas som konkurrerande parti.

Inger Johansson, Tania Valeska Molina Cuarezma, Bent Nohr Risager, Claudia Velásquez, Henning Nilsson, Birgitta Möller, Kristina Lee, Sven-Erik Svantesson, medlemmar i Vänsterpartiet Helsingborg

### **C38 RADERAD - TILLBAKADRAGEN**

#### **C39 Karlstad**

##### **Vårt förhållningssätt visavi SD**

Det finns ett partibeslut kring hur V skall förhålla sig till SD; man skall förhålla sig artigt men stramt samt aldrig rösta på SD-förslag, oavsett vad dessa går ut på, utan istället ”inte delta i beslutet”. Syftet, att inte normalisera rasismen och främlingsfientligheten, är vällovligt men konsekvenserna blir konstiga.

Ett exempel: SD påpekar att en lokal busslinje enkelt kan förlängas för att förbättra kollektivtrafikens upptagningsområde. Vi i V tycker att det är en god idé men kommer inte stödja den för att den kommer från fel håll. Det går att hitta många liknande exempel där de blinda hönorna har hittat ett korn.

Detta är ytterst svårt att begripliggöra för människor som inte är inne i det politiska spelet och som bara vill ha väl fungerande lokaltrafik. I vår strävan att inte normalisera SD så är



det V som blir betraktade som onormala. Ett icke önskat resultat.

Vänsterpartiet måste ha så mycket förtroende för sig själv som parti och för sina enskilda företrädare så att man litar på att det går att skilja på rasism och vardaglighet.

Vi yrkar

att det ovan beskrivna beslutet rivs upp och ersätts med att ”V varken samarbetar med SD eller stödjer något förslag (från någon!) som bidrar till rasism och främlingsfientlighet”.

## **C40 Ulricehamn**

### **Skapa internationella kontakter**

I världspolitiken samarbetar högerpolitiker och kapitalägare för att pressa ner löner och andra förmåner för arbetarklassen. För att motverka detta behöver vi samarbeta med progressiva politiska partier och rörelser i olika delar av världen.

Internationella kontakter är viktiga för alla socialistiska goda krafter.

Vi yrkar

att Vänsterpartiet tillsätter en grupp som har till uppgift att skapa möjligheter för att utveckla goda internationella förbindelser och kontakter med progressiva rörelser.

## **C41 Enskild**

### **Knyt kontakter med Rødt**

I Norge har Vänsterpartiet kontakt med sitt systemparti Sosialistisk Venstre. Till vänster om SV finns ett annat parti som heter Rødt.

Rødt bildades våren 2007 i samband med en sammanslagning av Arbeidernes Kommunistparti och det trotskistiskt färgade Rød Valgallianse. I stortingsvalet 2017 fick Rødt sitt första mandat i parlamentet och har nu representation i landets högsta beslutsfattande organ.

Trots den udda bakgrunden är Rødt politiskt och ideologiskt närmast Vänsterpartiet. Det är tydligt socialistiskt och är känt för sitt försvar av den norska välfärdsstaten. Bland annat motsätter sig partiet vinster i välfärden och privatiseringar samt förespråkar en klimatomställning av landet. Partiet har även en radikal utrikespolitik där EU-motståndet, anti-imperialismen och NATO-medlemskapet står i centrum.

Motionären förespråkar att Vänsterpartiet ska inleda politiska förbindelser med Rødt som en del av vårt internationella arbete. Ju mer kontakter vi har över gränserna, desto starkare blir vår rörelse för att förändra samhället i grunden.

Därför yrkar undertecknad

att Vänsterpartiet inleder politiska kontakter med norska Rødt.

att Rödtt ska bli Vänsterpartiets andra systerparti efter Socialistisk Venstre.

Robert Zackrisson, Vänersborg

## **C42 Enskild**

### **Provval**

Vi som skriver den här motionen kommer båda från distrikt som tillämpat provval inför senaste riksdagsvalet. Valrörelser kommer med fyra års mellanrum, det gör att många valberedningar helt byts ut mellan åren då listor sätts. Att ha provval är inte särskilt vanligt i Vänsterpartiet och berörs inte alls i någon av Vänsterpartiets handledningar för valberedningar. Vi saknar också en djupare analys av hur provval är förenligt med att vara ett feministiskt parti. Därför vore det önskvärt att kongressen gav partistyrelsen i uppdrag att inför nästa val fördjupa sig i frågan.

Vi yrkar

att partistyrelsen ges i uppdrag att fastställa när, hur och om provval får tillämpas i Vänsterpartiet.

Elin Melander, Norrköping, Bore Sköld, Umeå

## **C43 Enskild**

### **Ökad kvotering utöver könskvotering**

Att kvinnor ska vara representerade med minst 50% i valda organ och på förtroendeposter är utgångspunkten.

Att det även behövs en ålderskvotering och en landsbygds-stadskvotering för att öka spänvidden i diskussionerna är nödvändigt.

Representationen ifrån landsbygden måste öka i de beslutande församlingarna, även att åldersrelaterade synpunkter vägs in.

Det är lätt att förstå att det blir svårt att praktiskt genomföra och särskilt i valda delar av landet.

Därför ska detta ses som en avsiktsförklaring och en målsättning att försöka nå upp till. En arbetsgrupp bör tillsättas för att hitta ett tillämpligt system för att föra fram dessa grupper i beslutande organ där de är starkt underrepresenterade.

Jag yrkar

att det utreds på vilka sätt det kan kvoteras in medlemmar i valda organ och på förtroendeposter från landsbygd resp. stad samt ur olika åldersperspektiv.

Anders Nilsson, Eslöv

## **C44 Enskild Snedvriden representation**

Sverige är en representativ demokrati. Detta innebär att vi väljer representanter för olika kategorier till de beslutande organen som riksdag, landsting och kommunfullmäktige, olika nämnder etc. Representanter som anses företräda de intressen de röstande har.

I valet 2018 har framkommit att representanterna i många beslutande organ icke kan anses representera folket dvs. de röstberättigande fullt ut. Bland annat ser man en klar snedvridning i åldersfördelningen.

Enligt uppgift är cirka 27,5 % av befolkningen så kallade plus 65:or något som inte gäller valda ledamöter i de flesta beslutande organ.

Detta är inte acceptabelt, det medför att vårt representativa vals system snedvrids och de äldres röster inte blir representerade i förhållande till deras antal. Detta har fått och kommer att få negativa konsekvenser för den äldre generationen. ”De äldre vet hur det är att vara ung, de yngre vet inte hur det är att vara äldre”.

Med hänvisande till ovanstående föreslås

att kongressen fastslår att för att uppnå en fullgod demokrati där de valda representanterna återspeglar befolkningen, skall de äldre uppmärksammas i högre grad än hitintills.

att man ger klara rekommendationer till partiets samtliga valberedningar om att tillse att de föreslagna representanterna till beslutande organ som riksdag, landsting/region och kommunfullmäktige, nämnder etc. 25% av de föreslagna företrädarna för partiet skall vara av kategorin 65+.

Uno Larsson

## **C45 Uppsala, Vallentuna mfl Uppdatera webshopen**

Som anställda, funktionärer och organisatörer upplever vi svårigheter med att använda Vänsterpartiets webshop. Det är för segt, har ett förhållandevis dåligt utbud och befinner sig i allmänt dåligt skick. Det har inte utvecklats på flera år och har inte öppnats för allmänheten att beställa saker även fast intention om det framgår redan av förstasidan med inlägg och text som funnits flera år och som lyder enligt nedanstående:

”Kort om Vänsterpartiets Butik

Välkommen till vår nya webbutik. Den är under uppbyggnad och är ännu inte öppen för allmänheten. Partiföreningar och distrikt är dock välkomna att registrera konton och beställa material.

När butiken är helt färdig så kommer vi även att öppna upp den för allmänheten.”

Grunden i en fungerande organisation är att infrastrukturen fungerar som det ska. En fungerande webshop skulle ge möjligheter att utöka vårt utbud, se till att den användes mer frekvent och det skulle innebära att sympatisörer och medlemmar enklare kan ta del

av vårt material. Som konsekvens av det skulle partiets logotyper, merchandise och andra saker finnas mer tillgängligt och synligt i samhället.

Vi yrkar med anledning av det

att Vänsterpartiet åtgärdar webshopens funktionalitet och gör den tillgänglig för allmänheten.

Anton Ek, Vänsterpartiet Falun

## **C46 Enskild**

### **Vänsterpartiet behöver en samlad plats för interndebatt**

Inom Vänsterpartiet så finns det möjlighet för medlemmar att föra debatt på olika sätt på lokal och regional nivå. Det finns alltid möjligheter på medlemsmöten, medlemsutbildningar och distriktsårsmöten. De flesta föreningar har någon sorts diskussionsgrupp på Facebook. De större distrikten har en interntidning. Men någon samlad plats där alla medlemmar kan mötas över partiförening- och distriktsgränserna för debatt finns inte. Mitt förslag är därför att vi skapar en digital mötesplats (exempelvis ett forum) där alla medlemmar har varsitt konto och som modereras av såväl centralt anställd personal som av frivilliga krafter från de olika distrikten. En sådan mötesplats skulle öppna för debatt mellan personer från olika delar av landet med olika perspektiv på Vänsterpartiets politik och agerande. Det skulle också skapa en plats där förtroendevalda kan möta medlemmar och sprida korrekt information om aktuella händelser. Det skulle också kunna fungera som ett verktyg för att sprida goda exempel. Vi har alltså mycket att vinna på att ha en samlad plats för interndebatt!

Jag yrkar därför

att Vänsterpartiet skapar en digital mötesplats tillgänglig för alla medlemmar.

Robert Armblad, Växjö

## **C47 Solna mfl**

### **Bortglömd motion: Sökbart arkiv online**

Till kongressen 2014 skrev Solna partiförening en motion som bifölls med fler röster än någon annan motion. Det var motion C16 2014 om ett sökbart arkiv online. Vi blev naturligtvis mycket glada och såg fram emot att få se vår motion genomföras. Tyvärr har så inte skett. Emellanåt har man hört från partiets håll att Resursbanken fungerar som detta arkiv var tänkt att göra, men det finns stora skillnader mellan Resursbanken och ett sökbart arkiv online där alla politiska nivåer ska ha möjlighet att dela och lägga upp material. Kongressen är partiets högsta beslutande organ och vi som medlemmar behöver kunna lita på att partistyrelsen genomför det som kongressen beslutar.

Så här löd kongressmotion C16 2014 som bifölls på kongressen 2014:

”Sökbart arkiv online

Alltför ofta uppfinner vi hjulet på nytt när vi skriver motioner eller planerar en kampanj. Kanske lägger vi ner flera timmars arbete bara för att senare upptäcka att någon annan i en annan förening eller nämnd gjort nästan samma sak, sökt fram samma fakta och liknande formuleringar.

För att underlätta vårt arbete så vill vi därför föreslå att det skapas ett sökbart arkiv online där medlemmarna kan lägga upp motioner, yttranden, kampanjer m.m. Arkivet bör förslagsvis vara sökbart via taggar och kategorier. Det bör vara öppet och sökbart för alla, och alla partiföreningar ska enkelt kunna lägga upp sina dokument.

Som ett exempel kan vi ta en tänkt motion om parklekar i Solnas kultur och fritidsnämnd. Den kan man då dels finna om man ska skriva en motion om parklekar och söker på just ordet ”parklek”. Alternativt så sitter man själv i kultur- och fritidsnämnden någon annanstans och funderar på möjliga motioner och söker på ”motioner” och ”kultur- och fritidsnämnd”. Eller så är man intresserad av vad Solnavänstern gör, söker på ”Solna”, och får på så vis upp motionen.

Kunskap om vad andra gör öppnar dörrar för samarbete och låter oss både inspirera och få inspiration. Om arkivet dessutom är läsbart för allmänheten så blir det ett konkret exempel på hur vår politik ser ut i praktiken även i de kommuner där vi är i minoritet eller har svårt att nå ut i media.

Därför yrkar vi på att partikongressen beslutar:

Att partistyrelsen ges i uppdrag att snarast möjligt lansera ett arkiv online enligt det förslag som redovisas ovan.

Att det ska vara möjligt för vänsterpartister på alla nivåer, alltifrån Riksdagen och EU-parlamentet till lokala partiföreningar att lägga upp material på nämnda arkiv.

Att nämnda arkiv ska vara dynamiskt och materialet ska vara sökbart med flera olika sökningångar.

Att nämnda arkiv ska vara öppet och sökbart för alla.

Att arkivet ska skapas för att ta emot alla typer av material – såväl texter som affischer och ljud eller filmmaterial.”

Ett arkiv av detta slag existerar inte i Vänsterpartiets organisation idag.

Vi yrkar därför:

att partistyrelsen förklarar hur långt man kommit i arbetet med att verkställa motionen.

att kongressen uppdrar åt partistyrelsen att verkställa motion C16 från 2014 i god tid före nästa kongress.

Lars Bäck, Farsta, Eva Bjurholm, Södertälje, Marlene Karlén, Tensta-Rinkeby-Kista

## **C48 Enskild**

### **Möjlighet att skriva intentionsmotioner**

Inför kongressen föreslås nu ett helt nytt partiprogram. Nuvarande partiprogram är en produkt av flertalet kongresser där medlemmar runt om i Sverige genom motioner skickat förslag på nya skrivningar. Ibland handlar motionsförslagen om tillägg eller strykningar av enskilda rader och ibland av hela stycken. Motionerna är ofta många och sällan synkroniserade med varandra. Var för sig kan förslagen vara jättebra, men när alla godkända förslag ska sammanföras i ett och samma dokument, är risken stor att resultatet kan upplevas som rörigt och i värsta fall motstridigt. Som kongressledamot är det dessutom ofta en övermäktig uppgift att få en överblick av hur alla bifallna formuleringar står sig tillsammans. Det är med andra ord ingen praktisk ordning att en hel kongress utgör en stor redaktionskommitté.

Eftersom det idag enda sättet att påverka partiprogrammets innehåll, är att motionera genom att föreslå exakta formuleringar, av stycken och meningar, så hämmar det möjligheten för många medlemmar att kunna påverka partiets mest grundläggande dokument. Nuvarande ordning kräver en bra språklig förmåga och kan vara begränsande för många av våra medlemmar som av olika orsaker inte kan förmedla sig fullt ut i skrift. För att öka tillgängligheten borde det göras möjligt att kunna skriva intentionsmotioner. En bifallen intentionsmotion lämnas då över till en redaktionskommitté som får uppgiften att arbeta in i texten under lämpligt stycke där budskapet kan passa in. Det innebär ett stort ansvar på redaktionskommittén, som då också skulle få ett stort inflytande över tolkningar av motionens intentioner. Dock är det något som motionären bör vara fullt medveten om när hen skriver en intentionsmotion. Förslaget är inte begränsande utan öppnar istället för fler medlemmar att kunna göra sin röst hörd i partiet.

Jag yrkar

att kongressen beslutar att inför kommande kongresser tillåta att intentionsmotioner får ställas och behandlas.

att en redaktionskommitté får uppdraget att inarbeta bifallna intentionsmotioner i partiprogrammet.

att redaktionkommitténs förslag fastställs av partistyrelsen i enlighet med motionens intentioner.

Patrik Liljeglöd, Falun

## **C49 Enskild**

### **Ekonomiskt stöd till Ung Vänster**

På kongressen 2012 bifölls motion C36. Beslutet innebar att 10% av partiföreningars och partidistrikts partistöd ska gå till Ung Vänster på motsvarande nivå. Finns det ingen Ung Vänster-klubb ska pengarna i stället betalas till Ung Vänsters distrikt i samma distrikt som partiföreningen finns.

Ung Vänster gör ett fantastiskt arbete på många håll i landet och att de ska få ekonomiskt stöd av partiet är en bra utgångspunkt. Det nuvarande beslutet har dock flera problem och måste justeras genom ett nytt kongressbeslut.

För det första så är det i glesbygd, på landsbygd och i mindre städer stora svårigheter att starta Ung Vänster-klubbar. Ungdomar som är i lämplig ålder flyttar ofta från kommunen efter gymnasiet och det är svårt att få kontinuitet i en klubb. Om det är någon Ung Vänster-aktivitet så är den ofta koncentrerad till några få personer under en kort period innan dessa flyttar till studier eller jobb.

Problemet är att på det sätt som motionen formulerades och tolkats i efterhand ger det effekter som framförallt drabbar Vänsterpartiföreningar på mindre orter. Effekten av kongressbeslutet 2012 är att små partiföreningar i glesbygd, på landsbygd och i små städer får mindre pengar att göra aktiviteter för. Samtidigt förs pengar över till Ung Vänster-distriktet i närmaste större stad där aktiviteten utanför den större staden ofta är mycket liten. Effekten blir då i praktiken att vänsteraktiviteter i glesbygd, landsbygd och mindre städer får mindre resurser till fördel för större städer. Just den typen av politik som Vänsterpartiet arbetar för att motverka.

För det andra så har kommunallagen och reglerna för partistöd justerats sedan kongressbeslutet fattades. SKR skriver i sin vägledning för kommuner ”Nya regler i kommunallagen om lokalt partistöd” på sidan 2 att

”I 2 kap. 9 § första stycket kommunallagen finns den grundläggande befogenheten för kommuner och landsting att använda kommunala medel för att ge stöd till partiernas arbete. I den nya utformningen av reglerna definieras begreppet partistöd samtidigt som partistödets ändamål lyfts fram som en del av definitionen. Partistöd är ett sådant ekonomiskt bidrag och annat stöd till politiska partier som syftar till att stärka deras ställning i den kommunala demokratin. Lokalt partistöd är enligt lagstiftarens mening avsett för det lokala partiarbetet som riktar sig till kommunmedlemmarna.”

Att då avsätta 10% av det lokala partistödet till Ung Vänster i en annan stad är helt enkelt inte förenligt med Kommunallagen.

Vi yrkar därför

att 10% av partiföreningars och partidistrikts partistöd ska gå till Ung Vänster på motsvarande nivå.

att de partiföreningar som saknar en Ung Vänster-klubb själva avgör om de vill föra över 10% av partistödet till annan närliggande Ung Vänsterklubb som kan tänkas hjälpa till med att skapa UV-aktiviteter i kommunen. I de fall UV saknar distriktsstyrelse, kan partidistriktet välja att stödja UV centralt, under förutsättning att det också kommer distriktet tillgodo i form av aktiviteter ämnade att stärka UV-arbetet i det egna distriktet.

Martin Neldén, Härnösand, Thomas Lundberg, Kramfors

## **C50 Enskild**

### **Studenters organisering**

Vänsterpartiets kongress i Uppsala 2012 beslutade att de distrikt och partiföreningar som får partistöd och har universitet och högskolor inom sitt geografiska område ska ge 1 % av sitt partistöd till VSF. Detta ekonomiska stöd har varit otroligt viktigt för VSF:s framgångar i kårval m.m. Nu när VSF som förbund är på väg att läggas ner och istället bli en del av Vänsterpartiet tycker vi att det vore synd att välfungerande studentföreningar runt om i landet ska bli utan pengar. Det finns en stor potential för Vänsterpartiet att organisera studerande på högskolor, universitet, yrkeshögskolor, folkhögskolor och komvux.

Vi yrkar därför

att kongressen ändrar beslutet från kongressen 2012 om ekonomiskt stöd till VSF till att istället lyda att de distrikt som får partistöd ska avsätta 1 % av det för studenters organisering inom Vänsterpartiet.

Hanna Gunnarsson, Lund, Emil Larsson, Uppsala, Elin Melander, Norrköping, Carl Tjernell, Huddinge

## **C51 Enskild**

### **Finansiera en anställning på Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek**

Under den gångna hösten och vintern har vi kunnat följa hur arbetarrörelsens arkiv och bibliotek har tvingats till nedskärningar. Främst på grund av deras huvudmän (LO och socialdemokraterna) inte tar sitt fulla ansvar och betalar det verksamheten kostar.

Arkivet är också i huvudsak även arkivet för stora delar av partiets historiska dokument. Därför borde vi i tider av när nedskärningar drabbar verksamheten stappa upp och se till att ta ansvar för att vår historia arkiveras väl och fortsatt kan vara tillgänglig för forskning och folkbildning. Självklart är det alltid en prioritetsfråga vart vi lägger partiets tillgångar på, men jag anser att detta är prioriterat. Vi är idag ett förhållandevis rikare och större parti än vi varit historiskt så kostnaden bör inte vara lika tung att bära. Mina efterforskningar ger förhållandevis att kostanden är runt cirka 600-tusen kronor för lön och sociala avgifter. Det går dessutom i takt med de målsättningar partistyrelsen själva föreslår kongressen att partiet skall satsa på genom förslagen som ges i den av framtidskommissionen framarbetade strategin om att vi ska bli ett bredare och större parti som tar ansvar för socialistisk organisering i Sverige. Därför förefaller det sig naturligt för mig att när socialdemokratin ytterligare sviker på ett område att den radikala vänstern tar sitt ansvar.

Jag yrkar därför

Att kongressen ger partistyrelsen i uppdrag att partiet reserverar medel för att kunna finansiera minst EN anställning på Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek under överskådlig framtid, samt tar kontakt med arkivet och framför detta erbjudande för att lösa de praktiska detaljerna hur intentionerna med att finansiera en anställning kan ordnas.

Gustav Landström, Centrum i Göteborg



## **C52 Enskild**

### **Alternativ vänstermedia**

Under EU-valet drabbades vår rörelse av en skandal. Vår toppkandidat till EU-parlamentet hade fuskat med sin rese-ersättning. Att Malin Björk faktiskt var oskyldig spelade mindre roll då hennes rese-ersättning blev en riksnyhet. Opinionsundersökningar innan och efter "skandalen" visar tydligt att vårt valresultat påverkades negativt av medias rapportering.

Samtidigt drabbades ett annat parti av en skandal; SD:s toppkandidat hade utfört sexuella trakasserier mot en av sina kvinnliga kollegor. Till skillnad från vårt parti gick SD i stort sett oskadda genom den negativa nyhetsrapporteringen.

Händelserna under EU-valet illustrerar tydligt att vi har gjort oss alltför beroende av borgerlig media samtidigt som SD byggt upp en robust infrastruktur av alternativ media. Det är hög tid att vi vänder utvecklingen. Som socialistiskt parti med en seriös intention att förändra vårt land måste vi skapa våra egna mediakanaler. Det existerar visserligen vänstertidningar redan men ingen vänstermedia som fyller behovet av en agenda-sättande nyhetsrapportering.

Därför yrkar jag

att Vänsterpartiet ska registrerar en fristående hemsida med målsättningen att förmedla en nyhetsartikel per dag; såväl egna avslöjanden som bearbetade nyheter från andra källor. Sidan ska i sitt arbete utgå ifrån Vänsterpartiets partiprogram och det strategi-dokument som kommer antas under kongressen 2020. Nyhetsförmedlingen ska också i sitt utförande utgå från de press-etiska reglerna som de beskrivs på Society of Professional Journalists hemsida. För att klara detta mål bör Vänsterpartiet anställa en redaktör på en 50%-tjänst.

Mats Kejonen, Malmö

## **C53 Hammarby-Skarpnäck**

### **Klimatkompensera Vänsterpartiets resor**

Vänsterpartiet är ett miljö- och klimatvänligt parti. Och vi försöker också som parti se till att göra klimatsmarta inköp och resor.

Men ibland lyckas vi inte av olika skäl. Om vi då måste använda oss av bil eller flyg borde vi också ta ansvar för att dessa resor klimatkompenseras.

Klimatkompensationen ska vara av ett slag som Vänsterpartiet anser verkligen fungerar.

Partiet bör alltså alltid räkna ut klimatutsläpp och betala för en klimatkompensation när medlemmar måste välja bil eller flyg för att utföra partiuppdrag. Detta också för att visa att vi tar ansvar för miljö och klimat i praktiken.

Vi yrkar därför:

att Vänsterpartiet inför klimatkompensering av miljöbelastande resor.

## **C54 Halmstad**

### **Omställningsstöd för tillgängliga föreningslokaler**

För ett antal år sedan beslutade Vänsterpartiets kongress att samtliga föreningslokaler i partiet ska vara tillgänglighetsanpassade. Det är en viktig policy – vi ska vara ett parti för alla och då måste alla också kunna vara med och bidra i partiet. Många av partiets föreningar är små och ett alltför lågt partistöd eller hög lokalhyra gör det omöjligt för partiföreningarna och partidistriktet att uppfylla kraven. Vi behöver ekonomiskt stöd från partiet på central nivå för att kunna uppfylla policyn.

Därför föreslås kongressen besluta

att Vänsterpartiet på central nivå ska stötta partiföreningar och partidistrikt med erforderliga ekonomiska medel för omställning till tillgängliga föreningslokaler.

## **C55 Haninge**

### **Vi är människor – inte maskiner**

Den som blir vald till ett förtroendeuppdrag känner ofta stolthet över uppdraget och vill leverera så mycket det bara går. Vänsterpartiet är ett medelstort parti och visst är det utmärkt ifall varje person som väljs gör det som förväntas av den. Men har vi för höga krav på de som representerar oss? Ställer de för höga krav på sig själva?

Ett förtroendeuppdrag som riksdagsledamot går inte att likställa med en vanlig anställning. Arbetstiderna och arbetsuppgifterna styrs bara delvis av utskottsarbete, gruppmöten och närvaro i kammaren vid debatt och votering. I övrigt kan riksdagsledamoten disponera sin tid rätt fritt och om man tycker arbetet är roligt kan det vara förrädiskt. Det förväntas att motioner och debattartiklar skrivs, handlingar läses, arbetsplatsbesök görs och att partiföreningar får besök. Man ska vara tillgänglig för intervjuer, medverka i paneldebatter och ställa upp då intresseorganisationer vill träffas. Utöver det är det också ett plus om man är närvarande på sociala medier och därmed även hanterar de hot och hat som ofta kommer den vägen. Det är lätt att ta på sig mycket för att visa sig kompetent och värdig uppdraget.

Få riksdagsledamöter arbetar enligt de krav på rimliga arbetsvillkor som Vänsterpartiet säger sig stå för. Ett riksdagsuppdrag bör gå att kombinera med ett liv som innehåller fritid och återhämtning. Det ska fungera för barnfamiljer, ensamstående föräldrar och de som har långt att resa. Det ska även fungera för alla åldrar och någon med nedsatt arbetsförmåga. För om det inte fungerar är det i princip någon slags supermänniska som vi söker till uppdragen och då blir tanken om en riktigt representativ demokrati omöjlig. Vi vill ha representanter i alla åldrar, med många olika sorters bakgrund och erfarenhet, människor i olika faser i livet. Det är många som räknar bort sig själva som möjliga riksdagsledamöter då de inte tror de kan leva upp till det som förväntas. Det måste vi ändra på om vi vill ha en bredare representation. Det viktigaste måste vara vilken politisk och ideologisk styrka en person har, inte hur mycket hen kan producera under en mandatperiod.

Det finns olika sätt att avlasta riksdagsledamöterna. Dels skulle kansliet kunna utökas med fler sekreterare som bistod ledamöterna. De kan ex sammanfatta utredningar, göra re-

search, dels så kan de riksdagsledamöter som har normbrytande funktionsvariationer som nedsätter arbetsförmågan få stöd som underlättar arbetet. Det finns många med nedsatt arbetsförmåga som är långt ifrån att få personlig assistans genom LSS men som samtidigt är engagerade i partiet och kan tillföra mycket. Den som haft LSS får mycket färre timmar då den fyller 65 och kommer då få svårt att klara av uppdraget som riksdagsledamot Alla som känner sig manade ska känna att de kan nominera sig själva, tacka ja till en nominering och valberedningar ska inte bara leta efter de som kan producera mest.

För att göra även våra egna kongresser mer tillgängliga för de med nedsatt arbetsförmåga och mer uthärdliga för de med full arbetsförmåga bör vissa saker ändras i upplägget. Som det är nu har vi dagar med schema som spänner över 12 timmar vissa dagar. Många med full arbetsförmåga upplever de här dagarna som orimligt långa. Det blir svårt att hålla koncentrationen uppe och efter en kongresshelg är de flesta helt slut. Utifrån det kan ni föreställa er hur en kongresshelg är för någon som har nedsatt arbetsförmåga. Jag fick en kongress igenom att göra ett planerat byte med den som var ordinarie kongressledamot så att jag slapp ta fyra dagar på raken. Det ultimata vore dock ifall de med nedsatt arbetsförmåga fick byta så många gånger som behövs, nu kan du bara avlösa en ordinarie en gång och sen är det färdigbytt. Med dagens teknik skulle det inte bli så krångligt att låta två personer dela en kongressplats genom att byta flera gånger under en kongress. Då kan man byta varannan timme, efter halva dagen eller varannan dag så att det blir rimligt att klara av en hel helg.

Vi yrkar därför

att partistyrelsen får i uppgift att se över stödet till riksdagsledamöterna så arbetsbördan är rimlig.

att partistyrelsen får i uppgift att se över om partiskatten kan bekosta fler sekreterare eller andra stödfunktioner för riksdagsledamöterna.

att partistyrelsen får i uppgift att ta fram ett system så riksdagsledamöter med nedsatt arbetsförmåga får extra stöd.

att partistyrelsen får i uppgift att utreda hur kongressledamöter och ersättare kan få byta av varandra på ett mer flexibelt sätt än idag utifall en kongressledamot har nedsatt arbetsförmåga.

att ovan nämnda utredning med t ex förslag på ändrad arbetsordning för kongressen och stadgeändringar läggs fram för beslut på nästkommande kongress.

## **C56 Halmstad**

### **Inför 6 timmars arbetsdag – i Vänsterpartiet**

Vänsterpartiet driver, som bekant, frågan om 6 timmars arbetsdag och att vi ska påbörja en övergång till det så fort som möjligt. Samtidigt tillämpar vi inte själva 6 timmars arbetsdag i dagsläget för partiets anställda. Om vi med trovärdighet ska kunna driva 6 timmars arbetsdag utåt måste vi själva föregå med gott exempel.

Därför föreslås kongressen besluta

att Vänsterpartiet vid nästa omförhandling av anställningsvillkoren för anställda i Vänsterpartiet reglerar arbetstiden så att 6 timmars arbetsdag och 30 timmars arbetsvecka utgör heltidsmättet inom partiet.

## **C57 Enskild**

### **Vi vill ha sex, vi vill ha sex, vi vill ha sex timmars arbetsdag**

Partiet har länge drivit frågan om sex timmars arbetsdag. Vi har ett stort antal argument för detta.

Vi skriver själva på vår hemsida att: Vi behöver ett arbetsliv med plats för fler, där människor inte slits ut i förtid. Många med heltidsjobb har svårt att kombinera arbete med föräldraskap, familj och fritid – tiden räcker inte till. Idag väljer många, främst kvinnor, därför att arbeta deltid. Kortare arbetstid kan därför vara ett steg mot ökad jämställdhet mellan kvinnor och män. Åtta timmars arbetsdag är en 100 år gammal idé, sex timmars arbetsdag är framtiden.

Vi skriver också att: Kortare arbetstid – en generell arbetstidsförkortning – vore ett avgörande steg i en sådan progressiv och frihetsvidgande utveckling. En generell arbetstidsförkortning skulle bidra till att minska ohälsan, öka jämställdheten, minska klyftorna på arbetsmarknaden och bidra till en hållbar utveckling. Rätten till ett bra liv ska gälla alla – inte bara de rika. Vänsterpartiet vill påbörja övergången till sex timmars arbetsdag.

Om vi nu menar allvar med att påbörja övergången till sex timmars arbetsdag tycker vi att vi borde börja med att titta oss själva i spegeln. Vi har ett antal partikanslier som har anställda. Vi anser att det är motsägelsefullt att vi med full kraft driver frågan om sex timmars arbetsdag, samtidigt som många av våra egna anställda runt om i landet har 40-timmarsveckor, och ibland mer.

Därför anser vi att det är dags att vi, under ett års tid, inför 6 timmars arbetsdag med bibehållen lön för alla partiets anställda på alla nivåer. När detta år är över utvärderar vi resultatet och på nästkommande kongress tar vi ställning till om projektet ska permanentas eller inte. Projektet ska omfatta alla som jobbar för Vänsterpartiet, oavsett vem som på pappret är arbetsgivare. Miljöpartiet driver frågan om 35 timmars arbetsvecka generellt och har också infört det på sina kanslier, så det borde gå för oss.

Vi är medvetna om att det på kongresshemsidan står “Vi avråder bestämt från motioner som inte partiorganisationen kan besluta om helt självt (t ex anställningsavtal)”. Men vi anser att om Vänsterpartiet har åsikter om att alla i förlängningen ska ha anställningsavtal som omfattar 30-timmarsveckor, borde kongressen kunna ha åsikter om hur vi ska ha det inom vårt eget parti.

Därför föreslår vi

att ett projekt införs att införa sex timmars arbetsdag med bibehållen lön för samtliga partiets anställda, på alla nivåer, under ett års tid.

att projektet utvärderas vid projekttidens slut och att effekter på personalens hälsa och arbetets kvalitet mäts och rapporteras till kongressen.

att partistyrelsen får i uppdrag att vid nästkommande kongress ge förslag om projektet ska permanentas eller inte.

Cal Orre, Solna, Tomas Ekman, Västra Södermalm, Marre Mayr, Farsta, Stellan Hermansson, Solna, Anna Sehlin, Västra Södermalm, Jonas Lindberg, Hägersten-Liljeholmen

## **C58 Upplands-Bro**

### **Vänsterpartiet borde byta namn till "Vänstern"**

Nya Moderaterna, Liberalerna, Kristdemokraterna, - allt oftare också Centern, samt Socialdemokraterna, använder inte epitetet "partiet", när de talar om sig själva i offentliga sammanhang. Bara Miljöpartiet och Vänsterpartiet, lever kvar i denna tradition.

Denna motion yrkar på att Vänsterpartiet ska lyfta bort ordet "partiet". Att kalla sig "Vänstern" signalerar en fräsch nystart, som gör det svårare för våra motståndare som gillar att lägga till det gamla efternamnet, "kommunisterna".

Att allt färre riksdagspartier väljer att använda "partiet" i vardagliga sammanhang beror på att begreppet parti har kommit att förknippas med något föråldrat och auktoritärt. Tiden för Kalla Kriget. Vi lever, vare sig vi vill det eller inte, i en individualistisk tid där hela verkligheten inte låter sig beskrivas i ett "parti". Det mer abstrakta "Vänstern" uttalar snarare en viljeriktning, och idéström, en stor våg som kan bli en folkrörelse. I och med att socialdemokraterna för länge sedan har lämnat vänstertänkandet och tagit ställning högerut är vi nu den enda "vänstern", dvs det enda socialistiska valet.

Därför yrkar vi

att Vänsterpartiet byter namn till "Vänstern".

## **C59 Halmstad**

### **Byte av partinamn – synliggör vår rödgröna profil även i partinamnet**

Vänsterpartiet är välkänt som ett socialistiskt parti och är numera det enda partiet till vänster i svensk politik – någonting som vi aktivt behöver påminna väljarna om, men som är välkänt och betonas genom vårt partinamn. Vi är också det grönaste partiet enligt trovärdiga mätningar. Samtidigt uppfattas vi inte som grönast av väljarna. Det vore strategiskt klokt att betona vår rödgröna profil även i vårt partinamn, så att fler blir medvetna om att vi är det enda trovärdiga rödgröna partiet i svensk politik.

Med anledning av detta föreslår vi

att kongressen beslutar att i andra hand byta partinamn från "Vänsterpartiet" till "Vänsterpartiet – de gröna".